

50th Anniversary

Pharmacology

26 April 2018 @Stang Mongkolsuk Conference Room,
Faculty of Science, Mahidol University, Phayathai

สารบัญ

	หน้า
Albert S. Kuperman, Ph.D.	1
ศาสตราจารย์ ดร. อำนวย ธิฐาพันธ์	2
รองศาสตราจารย์ ดร. จุฑามาศ สัตยวิวัฒน์	4
อ. ดร. อุดม จันทราภิรักษ์ศรี	6
รองศาสตราจารย์ ดร. ญญ. สุภีนันท์ อัญเชิญ	9
รองศาสตราจารย์ ดร. ดาราวรรณ ปันทอง	11
รองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ ดาณิช ทวีதியานนท์	13
รองศาสตราจารย์ ดร. นพมาศ วงศ์วิทย์เดชา	14
Jurepan Saranak, Ph.D.	15
รองศาสตราจารย์ ดร. นัยพินิจ คชภักดี	17
รองศาสตราจารย์ ดร. พรทิพย์ ศุภวิไล	22
รองศาสตราจารย์ สุมนต์ สกลไชย	23
รองศาสตราจารย์ ดร. ญญ. กรองทอง ยุกถาวร	25
รองศาสตราจารย์ ดร. ชวนี ทองโรจน์	26
รองศาสตราจารย์ ดร. ดาราวรรณ ปันทอง	27
รองศาสตราจารย์ สุพีชา วิทยาลัยปัญญา	29
วิภา แม้นธนาวงศ์สิน	30
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปัทมา ล้วนิช	32
รองศาสตราจารย์ ดร. นพวรรณ ภูมาลา มอราเลส	33
รองศาสตราจารย์ นันทิตีพ ลิ้มเพียรชอบ	35
ดร. นายสัตวแพทย์ มาสเกียรติ บุญยฤทธิ	36
รองศาสตราจารย์ ดร. ภก. ศุภโชค มิ่งมูล	38
อาจารย์ ดร. จิตติมา เกษมสุข	39
อาจารย์ ดร. นส. กานต์ สุขนันทธระ	40
อาจารย์ ดร. พรทิพา กอประเสริฐถาวร	41
อาจารย์ ดร.อนุสรณ์ ชวนนทีพิทักษ์	42
ทศพล จิระสมประเสริฐ	43

	หน้า
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิภาพรรณ มะลิซ้อน	44
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปารณีย์ ญาติมาก	45
ดร. พรรณนารี ภิรมย์ไกรภักดิ์	46
ร.ท.สิทธิชัย ศิลปวงศ์วารากร	47
Sadeep Medhasi, Ph.D.	48
อรุณณีย์ สรรพกิจวัฒนา	49
ทิฆัมพร เหลืองวัฒนวิไล	50
จินดาภรณ์ จันทร์ประสิทธิ์	51
ศุทธิณี เฝือกขาวผ่อง	52
อรดา ศรีวัฒนานุกุลกิจ	53
ธัญญทิพย์ ธิตะ	54
นพพร สอาดพันธ์	55

I am grateful to have this opportunity to celebrate with you, from afar, the 50th anniversary of the founding of the Department of Pharmacology of Mahidol University's Faculty of Science. I take great pleasure in learning about the growth and activities of the Department's extraordinary group of scientists, educators and graduate students over so many years, and I am proud to be the Department's "founding father".

During the past 50 years, advances in pharmacology and other biomedical sciences have been numerous and spectacular, and this has been accompanied by important developments in educational methods and applications of information technology to both research and teaching. Being good scientists and educators therefore requires a continual process of change and renewal, and I believe you have participated in this process effectively and enthusiastically.

I am honored to have the privilege of contributing to the professional success of so many of you who were my students and colleagues and for enabling me to function as effectively as possible during my tenure as Chairman of your Department. Indeed, I view my six year stay in Bangkok as one of most fulfilling and satisfying periods of my life.

I wish I could be with you to celebrate the Department's 50th anniversary. I hope this written message expresses sufficiently how proud I am of all your accomplishments. May the Department continue on its successful path in the years ahead.

Albert S. Kuperman, Ph.D.

Associate Dean for Educational Affairs Emeritus

Associate Professor of Molecular Pharmacology Emeritus

Albert Einstein College of Medicine

Bronx, New York

ประวัติโดยย่อ

อำนวยการ ติฎาพันธ์

ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ตั้งอยู่ที่ 272 ถนนพระราม 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 เปิดทำการสอนในกลางปี พ.ศ. 2511 โดยสอนทั้งระดับปริญญาตรี และในระดับบัณฑิตศึกษา (ปริญญาโทและเอก) ในส่วนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีก็คือ นักศึกษาแพทย์ ของคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ซึ่งวิชาที่สอนก็คือวิชาเภสัชวิทยา (Medical Pharmacology) สำหรับนักศึกษาแพทย์ปีที่ 3 การเรียนการสอนในช่วงแรกๆนั้นใช้ภาษาอังกฤษทั้งหมดซึ่งรวมถึงการบรรยาย การทดลองในห้องปฏิบัติการ การประชุมกลุ่ม (Conference) และการสัมมนา (Seminar)

สิ่งที่น่าสังเกตก็คือการเริ่มดำเนินการของภาควิชาเภสัชวิทยา ในช่วงแรกนั้นได้รับการสนับสนุนจากมูลนิธิร็อกกี้เฟลเลอร์ (Rockefeller Foundation) ซึ่งส่งอาจารย์มาจากประเทศสหรัฐอเมริกา来帮助เริ่มต้นให้ถึง 5 ท่านด้วยกัน โดยมี Professor Albert S. Kuperman เป็นหัวหน้าทีมจัดตั้งภาควิชา และคงเป็นเพราะด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้ภาษาอังกฤษถูกใช้เป็นสื่อสำคัญในการเรียนการสอน ซึ่งทำให้นักศึกษาต้องปรับตัวเองเป็นอย่างมากในการฟังการบรรยายเป็นภาษาอังกฤษจากอาจารย์ชาวอเมริกันทุกท่านที่ก็เพิ่งสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก (Ph.D.) มาใหม่ๆ และมีไฟแรงมากในการทำงาน ดังนั้นนักศึกษาแพทย์รุ่นแรกของรามาธิบดี จึงได้รับการสอนเช่นเดียวกับนักศึกษาแพทย์ในอเมริกาเลยทีเดียวได้ เพราะวิชาทางปรีคลินิกอื่นๆ เช่น Anatomy, Biochemistry, Microbiology, Physiology ก็สอนเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมดเช่นกัน

การบริหารภาควิชาและการพัฒนามาก็เป็นไปอย่างดีมาก กล่าวคือมีการส่งคนไทยที่เรียนเก่งๆ ไปทำปริญญาเอกที่ต่างประเทศโดยเฉพาะที่สหรัฐอเมริกา โดยหวังว่าบุคลากรเหล่านี้เมื่อเรียนจบแล้วจะกลับมารับหน้าที่แทนอาจารย์ฝรั่งทั้ง 5 ท่านดังกล่าวข้างต้น ในปี พ.ศ. 2512 ก็มี ดร.จิรวรงค์ สดวาศศิริวัฒน์ ซึ่งจบการศึกษาในระดับปริญญาเอกเป็นคนแรกเดินทางกลับมาช่วยเริ่มพัฒนาการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา และในอีกประมาณ 1 ปีเศษ ดร. อำนวยการ ติฎาพันธ์ ก็จบการศึกษาจาก George Washington University มาประจำที่ภาควิชาเป็นคนที 2 และจำนวนอาจารย์คนไทยก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนพอเพียงที่จะรับการเปลี่ยนถ่ายจากอาจารย์ฝรั่งทั้งหมดที่ทยอยกันเดินทางกลับอเมริกาเช่นกัน

Professor Albert S.Kuperman เป็นหัวหน้าภาควิชาที่มีวิสัยทัศน์ไกล สามารถขยายบัณฑิตศึกษาให้เป็นนานาชาติได้อย่างดีมาก มีการรับนักศึกษาไม่เพียงแต่นักศึกษาไทยเก่งๆเท่านั้น แต่ยังได้รับนักศึกษาจากกลุ่มอาเซียนอีกด้วย โดยเฉพาะจาก มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย ทั้งยังรับการทวิวิจัยของ Postdoctoral fellows จากสิงคโปร์และปากีสถานอีกด้วย ดังนั้นชื่อเสียงของภาควิชาเภสัชวิทยาจึงแพร่กระจายออกไปอย่างรวดเร็ว และเป็นที่ยอมรับในระดับ

อาเซียน จากวันนั้นถึงวันนี้เป็นระยะเวลา 50 ปี ภาควิชาเภสัชวิทยาได้ผลิตบัณฑิตทั้งในระดับปริญญาโทและเอกออกไปรับใช้ชาติยังมหาวิทยาลัยต่างๆ ของประเทศแล้วไม่น้อยกว่า 400 คน

ในด้านการวิจัย คณาจารย์ของภาควิชาเภสัชวิทยาก็แข่งขันกันทำวิจัยเพื่อนำลงตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการนานาชาติ และทำให้มี “ศาสตราจารย์” ที่ผ่านการประเมินจากทบวงมหาวิทยาลัยเป็นคนแรกอีกด้วย ในขณะที่อาจารย์ของภาควิชาหลายท่านก็ยังมี spirit ที่จะสานต่อเจตนารมณ์ของรุ่นพี่โดยขยันทำงานวิจัยและนำเอาผลงานลงตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการต่างประเทศปีละนับสิบๆ เรื่อง และได้รับรางวัลต่างๆหลายท่านจนเป็นที่ยอมรับกันในวงวิชาการของชาวมหิดลและทั่วไป

ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล นั้นมีอดีตที่สวยงาม ศิษย์เก่าที่กระจายกันอยู่ทั่วประเทศก็มีบทบาทสำคัญของหน่วยงานเป็นอย่างสูง ส่วนปัจจุบันและอนาคตจะเป็นอย่างไร ก็ต้องแล้วแต่บุคลากร และคณาจารย์ปัจจุบันจะช่วยกันทำให้ภาควิชารุ่งโรจน์เหมือนเช่นในอดีตได้อย่างไร ซึ่งเป็นเรื่องที่เราทั้งหลายควรเฝ้าดูกันต่อไป

รองศาสตราจารย์ ดร. จุฬามาต สัตยวิวัฒน์
ภาควิชาเภสัชวิทยา
(2514-2549)

หลังจากจบปริญญาตรีจากคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งขณะนั้นจัดการเรียนการสอนที่คณะเภสัชศาสตร์ ซึ่งตั้งอยู่ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำได้ว่า Professor Albert S. Kuperman ซึ่งขณะนั้นได้มาที่คณะเภสัชศาสตร์เพื่อประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษามาเรียนระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ที่ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล แม้ว่าจะเรียนจบเภสัชศาสตร์ด้วยเกียรตินิยมอันดับสอง แต่กลับได้วิชาเภสัชวิทยา “C” จำได้ว่าตอนมาสัมภาษณ์ถูกถามว่าได้ “C” Pharmacology แล้วทำไมอยากมาเรียนต่อที่ภาควิชาเภสัชวิทยา ได้ตอบไปแบบสบายๆว่าที่ได้ “C” เพราะข้อสอบถามแต่ว่ายานชนิดนี้ใช้ขนาดยาเท่าไร ใช้อย่างไร ซึ่งใช้แต่ความจำและบังเอิญ ไม่ได้สนใจจะจำ คิดว่าเภสัชวิทยามีอะไรน่าสนใจกว่าแค่จำขนาดยาที่กิน ส่วนอีกคำถามที่จำได้ ถามว่าชอบภาพเขียนของใคร ตอบว่าของ Vincent van Gogh ก็ถูกถามต่อว่าทำไม บอกว่าชอบเพราะตลอดชีวิตที่วาดภาพเป็นร้อยๆไม่เคยขายได้สักภาพ แต่ก็ยังอดทนวาดต่อ และภาพวาดแต่ละรูปจะมีสีสันสะดุดตาตามาก สอบสัมภาษณ์เสร็จคิดว่ายังงี้ๆก็ไม่ได้แต่กลับได้เมื่อเข้ามาและได้เรียนจบรายวิชาต่างๆก็มีรายวิชาสัมมนา ซึ่งนักศึกษาจะต้องเลือกบทความที่จะต้องเสนอเอง จำได้ว่าเลือกพูดเรื่องที่ Julius Axelrod ได้รับรางวัล Nobel Prize โดยงานที่ทำเป็นการค้นพบวิธีหยุดการออกฤทธิ์ของ Norepinephrine โดยการ re-uptake กลับเข้าปลายประสาท งานนี้ทำโดยที่ยังไม่ได้ Ph.D. รู้สึกทึ่งมาก หลังจากนั้น 2-3 วัน Professor Kuperman เสนอให้เรียนปริญญาเอก โดยไม่ต้องเรียนปริญญาโท ใช้เวลา 3 ปีก็จบ และได้รับการบรรจุเป็นอาจารย์ประจำที่ภาควิชาเภสัชวิทยา ในการทำปริญญาเอกที่ภาควิชาเภสัชวิทยา มีอาจารย์จิรวัด สดวางศ์วิวัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและควบคุมวิทยานิพนธ์ งานวิจัยได้รับการตีพิมพ์ Antagonism of the effect of isoprenaline on heart rate by pilocarpine. Br J Pharmacol. 1974 Sep;52(1):93-6.ต่อมาได้รับทุน Rockefeller Foundation ไปทำ Postdoctoral training ที่ College of Physician and Surgeon ที่ Columbia University เป็นเวลา 2 ปี

ชีวิตและประสบการณ์ในช่วงที่เป็นนักศึกษาที่ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลนั้น เป็นสิ่งที่มีค่ามากๆ นักศึกษารุ่นพี่รุ่นน้องรู้จักคุ้นเคยกันอย่างดี การทำงานวิจัยในเวลาว่างและวันหยุดเป็นเรื่องปกติ โดยทุกคนจะมีเตียงนอนแบบพับได้ ห้องสมุดของภาควิชาเปิดตลอดเวลา ที่ประทับใจมากที่สุดคือ Professor Kuperman ซึ่งสอนได้ดีมากๆ ก่อนจะสอนหนังสือยังมีการ Rehearse ก่อน มีอยู่เช้าวันหนึ่ง ได้อินเสียงคนพูดในห้องหัวหน้าภาค จึงแยมประตูเข้าไปดูคิดว่าจะมีใครที่มาแต่เช้า แอบเข้าไปในห้อง ปรากฏว่าเป็นอาจารย์ซ้อมการสอน ทำให้ได้เรียนรู้ว่า “การเป็นครูที่ดีจะต้องมีการเตรียมพร้อมเสมอ” สำหรับอาจารย์อีกท่านที่ประทับใจมาก คือ อาจารย์จิรวัด เวลามีสัมมนา นักศึกษามักจะกลัวคำถามของอาจารย์มาก

อาจารย์เป็นคนที่มีฉลาดมากและคำถามแต่ละคำถามล้วนแต่เป็นการชี้แนะที่มีประโยชน์มาก การควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์จะให้อิสระในการคิดและวางแผนการวิจัย ซึ่งช่วยให้ลูกศิษย์มีความคิดเป็นของตนเอง แต่จะช่วยชี้แนะหากความคิดเห็นนั้นเป็นไปได้ ซึ่งแบบอย่างการควบคุมวิทยานิพนธ์นักศึกษาปริญญาเอกของอาจารย์ได้นำมาใช้จนถึงปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่าการเรียนการสอนในช่วงเวลาดังกล่าว นักศึกษามีความสุขในการทำวิจัยมีครูอาจารย์ที่มีความสามารถสูง ทั้งอาจารย์จากต่างประเทศ และอาจารย์ไทยที่สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศ

หลังจากคณาจารย์ต่างประเทศกลับหมดแล้ว อาจารย์ไทยที่เป็นหัวหน้าภาควิชา คือ อาจารย์จิรวรรค์ สดawangศ์วิวัฒน์ และอาจารย์อำนวยการ ฐิติพันธ์ สำหรับตนเองเป็นหัวหน้าภาควิชาคนที่ 3 ต้องยอมรับว่าเป็นงานที่ไม่อยากทำ แต่ก็จำเป็นต้องทำและผ่านพ้นมาได้ด้วยดี แม้ว่างบประมาณที่ได้รับจะน้อยมาก ในช่วงที่รับหน้าที่ (2531-2534) ได้ถูกขอยืมตัวไปช่วยราชการที่สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ ทำให้มีโอกาสดำเนินงานวิจัยซึ่งได้รับทุนสนับสนุนจากสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ด้วย และตั้งแต่เริ่มทำงานที่สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์จนกระทั่งเกษียณราชการในปี 2550 ก็ได้นำนักศึกษาของภาควิชาฯ รวมทั้งของโครงการบัณฑิตศึกษาพิษวิทยามาทำงานวิจัยที่สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์

ในปี 2527 อาจารย์จิรวรรค์ สดawangศ์วิวัฒน์ ได้ก่อตั้งโครงการบัณฑิตศึกษาพิษวิทยา โดยมีภาควิชาเภสัชวิทยาเป็นแกนนำ มีคณะกรรมการบริหารซึ่งเป็นผู้แทนจากภาควิชาต่างๆของคณะวิทยาศาสตร์ นับได้ว่าเป็นการให้กำเนิดการผลิตนักพิษวิทยาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นแห่งแรกของประเทศไทย 50 ปีที่ผ่านมาภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ผลิตบัณฑิตด้านเภสัชวิทยา ซึ่งปัจจุบันเป็นกำลังสำคัญของมหาวิทยาลัยต่างๆของประเทศไทยจนถึงปัจจุบัน และหวังว่าภาควิชาเภสัชวิทยาจะมีความเจริญรุ่งเรืองต่อไปในอนาคต

*****

The 50th Anniversary: A Memoir Reflection

Fiftieth anniversary is a milestone that provides us with an opportunity to pause and reflect, to respect and celebrate the past, to understand and appreciate the present, and to anticipate and prepare for the future. The Department of Pharmacology at Faculty of Science, Mahidol University's first 50th anniversary year is now coming to an end. There has been much to celebrate, and there is much to look forward to.

This year gathering is a time to reflect on our achievements and build our future as we begin another 50 years of onward growth and development of Thai pharmacologists and to make the discipline be an essential core knowledge of medical science in Thai medical community.

A historic day started in a summer month of August 1968 when Dr. Albert S Kuperman, the 'Founding Father' arrived, from New York City at the 5th floor of the preclinical building of Faculty of Science, Mahidol University. It was a brand new building with unfurnished rooms. Neither the research instruments nor supporting staff had yet arrived (from a memoir of Dr. Kuperman at the 30 year anniversary of the department) with the committed support of the Rockefeller Foundation, three more American staff Drs. John J. McMonicle, Babara L. Kennedy, and John P. Bederka) joined the faculty. With hard work, by the year end (in November), the first Medical Pharmacology course for medical students (Class-I) at Ramathibodi Medical School and five research laboratories were up and running with both faculty and graduate students hard at work. In 1969 Dr. Chiravat, the first Thai pharmacologist, had finished his doctorate training in the USA returned, and so Dr. Amnuay (1970). It is worthy noted that two young doctoral researchers from Singapore (Dr. M.K. Sim) and Pakistan (Dr.M.S. Dar) had also came along to join the faculty as research associates a few months later. Followed by the rest of the Thai faculty members, after their doctorates had successively returned from the U.S.A.:Kavi (1972), Prakorn (1973), Khun Ying Mathuros (1975), and Udom (1977).

Being a visionary leader who could see the bigger picture, and a pioneer medical educator, Dr. Kuperman had made significant impact on designing the long lasting academic (medical and graduate research) development of the department an ever lasting since then.

During the first decade, all the academic activities; classroom teaching, seminars, and small group discussions were conducted in English for both medical and graduate classes. It's unfortunate that a few year after Dr. Kuperman finished his six year tenure, the medical pharmacology class, at the pressure of medical students (during the national political turmoil) had to switch to use Thai language in the class. However all others classes for graduate students continued to use English till now. This department took part in two major revisions of both graduate and medical curricular to accommodate the changes in new science. Students spend less time in classroom but learn more with the evolvement of the ICT in the digital age.

The department's graduate program in Pharmacology at Faculty of Science of Mahidol University was well recognized internationally, especially among ASEAN countries. **Many successful pharmacologists of the ASEAN countries were trained from this department.** Our Thai graduates of the department have been working professionally as faculty members in universities, government agencies and private corporates. Some have even become institutional administrators; president, dean and departmental chairs of the universities around the country.

Lorne G. Eltherington M.D., Ph.D., from the UCSF, USA had joined the teaching staff of the department. This filled up the clinical facet of Pharmacology. The first joint Clinical Pharmacology conference and course were conducted with medical staff of the Department of Medicine, Ramathibodi Hospital. Also world renounce clinical Pharmacologists, Howard F. Morelli and his close colleague D. Craig Brater from the UCSF had joined the departmental teaching team.

Also a good number of world leaders in pharmacology including two Nobel Laureates, Gertrude Ilion and Sir John Vane had visited and given seminars at the department. Dr. Iwan Damansjah, an Indonesian pharmacologist, a good friend of

us had paid his visits often, whenever he was on his mission to the WHO committee meeting on drugs in Geneva. Others from European countries, Japan, USA, Australia and South America occasionally visited us, they include George B. Koelle (U.Penn), Michael Rand (Melbourn U.), George Mandell (George Washington U.), Marcus M. Reindenburg (Cornell U.), K. Chan(U. Liverpool), Ruth Levine (U. Maryland), Rocha E. Silva (Argentina), C.Y. Lee (Taiwan), Seturo Ibashi (U. Tokyo), KasuyaKamijo (Showa U.), Koruko Hashimoto (Japan), Masao Endou (Japan), Don Burkett (USA), George T. Tucker (UK), Clive Ogle (HongKong), Hideo Utsumi (Kyushu, Japan) and Frank J. Gonzalez (NIH, USA). They had inspired and contributed significant impact in research activities of the department staff and students.

At the initiation of Dr. Chiravat Sadvongvivad, the Thai Pharmacological and Therapeutic Society of Thailand was found in 1978 and successively became a member of the International Union of Pharmacology (IUPHAR). The department had hosted two major international meetings in Bangkok; the 3rd Southeast Asean & Western Pacific Regional Meeting of Pharmacologists (1985), and the 7th Southeast Asia Drug Metabolism Workshop (1994).

This brief record of the past achievement is relayed from my personal perspective for being an alumnus and a retired staff of the department that I love and belong. I am proud of the association through out my career, with no grievance but with much fond memory. The future is bright with current performance of staff and students, I am certain that the department is heading toward an even more successful record to cerebrate at the next, the 2nd 50-year anniversary.

UdomChantharaksri, Ph.D.
Former Chairman
Department of Pharmacology
Faculty of Science
Mahidol University

บ้านหลังที่สองของข้าพเจ้า - ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

เมื่อ รศ. ดร. ดารารวรรณ ปิ่นทอง หัวหน้าภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลฯ ท่านปัจจุบัน บอกให้ช่วยเขียนข้อความลงในหนังสือครบรอบ ๕๐ ปี ของภาควิชาฯ คิดไม่ออกว่าจะเขียนอะไรเพราะเป็นคนไม่ชอบพูดรวมทั้งไม่ชอบเขียนข้อความต่างๆ และอีกอย่างอาจเป็นเพราะรู้เรื่องราวและข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับภาควิชาฯ มากเกินไป เลยเลือกไม่ถูกว่าจะเขียนอะไรดี

ข้าพเจ้าได้เข้ามาศึกษาในระดับปริญญาโททางเภสัชวิทยา ในภาควิชาฯ นี้ ตั้งแต่ปี พุทธศักราช ๒๕๑๗ ในรุ่นนั้นมีนักศึกษาจำนวน ๑๐ ท่าน เป็นเภสัชกร ๖ ท่าน ทันตแพทย์ ๑ ท่าน และจบวิทยาศาสตร์ ๓ ท่าน มีชาวเวียดนามอีก ๑ ท่าน (เสียชีวิต ในขณะที่เรียน) พวกเราส่วนใหญ่ได้รับทุนการศึกษา เมื่อจบการศึกษาก็ต้องไปใช้ทุนตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในต่างจังหวัด ในรุ่นนี้ มีผู้ได้รับทุน UDC และต้องกลับไปใช้ทุน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๒ ท่าน ได้แก่ รศ. ดร. ญ. ไชแสง โรจนสถาพร และ รศ. ดร. ญ. จินตนา สัตตยาสัย ผู้ที่ไปใช้ทุนที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้แก่ รศ. ดร. สมพล วรรณนิมลรัตน์ ข้าพเจ้ามีท่านอาจารย์จิรวุฒิภักดิ์ สดวางศิววัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา เมื่อจบการศึกษาในระดับปริญญาโททางเภสัชวิทยาแล้ว ได้รับการบรรจุเป็นอาจารย์ประจำของภาควิชาฯ พร้อมกับ รศ. ดร. พงศ์ ภูมิเกียรติ (ซึ่งได้รับทุน บัณฑิตวิทยาลัย เหมือนกัน) ต่อมาได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่ภาควิชาฯ โดยมี ดร. อุดม จันทรารักษศรี เป็น อาจารย์ที่ปรึกษา และได้ทำงานที่ภาควิชาฯ ในฐานะอาจารย์มาตลอดจนเกษียณอายุงานในปี พุทธศักราช ๒๕๖๐ ดังนั้นจึงใช้เวลาที่ภาควิชาฯ นั้นนานมาก (ไม่น้อยกว่า ๔๐ ปี) ภาควิชาฯ จึงเป็นยิ่งกว่าบ้านหลังที่สองของตัวเอง

ในสมัยก่อนการเรียนการสอนเภสัชวิทยาในระดับปริญญาโท และ ปริญญาเอก มีเฉพาะที่ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ เท่านั้น นักเภสัชวิทยาของไทยในช่วงแรกๆ จึงรู้จักกันหมด เพราะเรียนมาจากที่เดียวกัน ต่อมาเมื่อจบการศึกษาแต่ละท่านได้ แยกย้ายกันไปเปิดหลักสูตรเภสัชวิทยาในแต่ละมหาวิทยาลัย และ ผลิตบัณฑิตของตนเอง ทำให้ นักเภสัชวิทยาในปัจจุบันอาจไม่คุ้นเคยกันเหมือนในตอนแรกๆ อย่างไรก็ตามก็มีความร่วมมือกันผ่าน สมาคมเภสัชวิทยาที่เข้าร่วมกันก่อตั้งมาตั้งแต่สมัยแรกๆ

สำหรับชีวิตการทำงานที่ภาควิชาฯ ในตอนแรกที่เป็น young staff ชีวิตก็สบายๆ ไปเรื่อยๆ เพราะท่านอาจารย์ผู้ใหญ่ท่านรับผิดชอบเรื่องของภาควิชาฯ ไป เราก็รับผิดชอบแค่เรื่องของเราไปวัน ๆ อีกทั้งกฎเกณฑ์ในการประเมินภาระงานและการขอตำแหน่งทางวิชาการในยุคนั้นไม่ยุ่งยากซับซ้อน ไม่มีความกดดัน ใครใคร่ขอตำแหน่งทางวิชาการก็ขอไป ใครไม่ขอก็ไม่เป็นไร แต่ต่อมาในภายหลังกองมหาวิทยาลัยมหิดล และทางคณะวิทยาศาสตร์ กำหนดกรอบ และกฎเกณฑ์ต่างๆ ในการประเมินมากขึ้น ชีวิตเริ่มลำบากและไม่สบายเหมือนเดิม ทุกคนถูกบังคับ

กลายเป็นให้ต้องรับลูกศิษย์ ขวนขวายหาทุนเพื่อมาสนับสนุนการทำวิจัย เพื่อผลิตผลงานทางวิชาการ ไปใช้ขอตำแหน่งทางวิชาการ

ภาระการเรียนการสอนของภาควิชาฯ เดิมรับผิดชอบสอนวิชาเภสัชวิทยาแก่นักศึกษาแพทย์ปีที่ ๓ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล นักศึกษาพยาบาลปีที่ ๒ ของมหาวิทยาลัยมหิดล นักศึกษาปริญญาโท และ ปริญญาเอกของภาควิชาฯ ต่อมาทางคณะวิทยาศาสตร์รับสอนนักศึกษาแพทย์จากโครงการผลิตแพทย์เพิ่ม วิทยาลัยบรมราชชนก และ กทม. จึงมีนักศึกษาที่ภาควิชาฯ ต้องสอนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ภาระต่างๆ ก็เพิ่มมากขึ้นเป็นเงาตามตัว อาจารย์ทุกๆ ท่านต้องทำงานหนักเพิ่มขึ้น แต่ทุกท่านก็ให้ความร่วมมือในการทำงานของภาควิชาฯ ให้ลุล่วงไปด้วยดี มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ทางวิชาการ ตลอดจนมีการปรับตำแหน่งทางวิชาการให้เพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจนในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา

ในปัจจุบันทางคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี และ ทางกทม. ได้เปิดการเรียนการสอนในระดับ preclinic ขึ้นเอง ทำให้ทางภาควิชาฯ ไม่ต้องรับภาระสอนนักศึกษาแพทย์จากทั้งสองสถาบัน ยังคงรับผิดชอบสอนเฉพาะนักศึกษาแพทย์จากสถาบันบรมราชชนกเท่านั้น ขอเป็นกำลังใจให้คณาจารย์ของภาควิชาฯ ที่ยังทำงานอยู่ทุกท่านให้ทุ่มเทให้แก่งานวิจัยค้นคว้าทางวิชาการ และดูแลเอาใจใส่ถ่ายทอดความรู้แก่นักศึกษาของภาควิชาฯ และร่วมสนับสนุนบทบาทของนักเภสัชวิทยาให้เป็นประโยชน์แก่วงการแพทย์และสาธารณสุขของประเทศไทยฯ ขึ้นไป

รศ. ดร. ภญ. สุภีนันท์ อัญเชิญ

๒๑ มีนาคม มหาพุทธปรีณิพพาน ๒๕๖๑

50 ปี ภาควิชาเภสัชวิทยา

หนึ่งปีหลังจากเรียนจบปริญญาเอกจากประเทศอังกฤษและกลับมาปฏิบัติงานที่ภาควิชาเภสัชวิทยา ในปี 2541 ได้มีการจัดงานครบรอบ 30 ปีภาควิชาเภสัชวิทยาซึ่งในโอกาสนั้น ศาสตราจารย์ ดร. อำนาจ ธิฐาพันธ์ ได้เขียนถึงประวัติภาควิชาในช่วง 30 ปีตั้งแต่ก่อตั้งภาควิชาในปี 2511 - 2540 ดังนั้นจึงขอเขียนต่อจากนั้นคือตั้งแต่ปี 2541 จนถึงปัจจุบัน ตั้งแต่ที่กลับมาที่ภาคในปี 2540 ช่วงนั้นภาควิชามีอาจารย์รวม 18 ท่าน มีนักวิทยาศาสตร์ที่รับเข้ามาใหม่อีกรวมเป็น 3 ท่าน และเจ้าหน้าที่ของภาควิชา รวมทั้งหมด 28 คนซึ่งดูเป็นภาคขนาดกลางที่อบอุ่น งานหลักของอาจารย์ทุกท่านตอนนั้นก็จะเป็นการเรียนการสอนและการวิจัย มีการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาและแพทยศาสตรศึกษาเช่นเคย แต่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนบ้าง เช่น มีการสอนกลุ่มย่อย และแบบ problem-based learning ทำให้ต้องมีการอบรมกันบ่อย รวมทั้งอบรมการออกข้อสอบสำหรับนักศึกษาแพทย์ ส่วนด้านบัณฑิตศึกษาก็เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงระบบการเรียนการสอนและรายวิชาแตกต่างไปจากสมัยที่เรียน เพื่อให้หลักสูตรกระชับขึ้น แต่ยังคงเป็นหลักสูตรนานาชาติเช่นเดิมตั้งแต่ก่อตั้งภาควิชาหลักสูตรมีการปรับปรุงตามวงรอบ 5 ปี เพื่อให้ทันสมัยและได้มาตรฐาน มีนักศึกษาไทยและนักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียนทั้งระดับปริญญาโทและเอกรวมกัน เฉลี่ย 5-10 คนต่อปี ภาควิชาผลิตมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตสาขาเภสัชวิทยาอย่างต่อเนื่อง ถึงปัจจุบันจำนวน 253 คน เข้าสู่สถาบันการศึกษาทั่วประเทศ รวมทั้งหน่วยงานวิจัย บริษัทยา ซึ่งศิษย์เก่าเหล่านั้นประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียงในหน่วยงานต่างๆทั้งภาครัฐและเอกชนตลอดมา ปัจจุบันหลักสูตรเข้าสู่การประกันคุณภาพโดยใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอาเซียน Asian University Network -Quality Assurance (AUNQA)

ส่วนด้านงานวิจัยพบว่าช่วงที่กลับมาตั้งปี 2540 นั้น มีบรรยากาศและสิ่งเอื้ออำนวยในการวิจัยที่แตกต่างไปจากเดิม ที่สำคัญคือมีทุนสนับสนุนการวิจัยมากมายทั้งของคณะวิทยาศาสตร์ ทุนวิจัยโครงการร่วมคณะวิทยาศาสตร์-โรงพยาบาลรามาธิบดี และทุนจากภายนอก ได้แก่ ทุน สกว. ทุนวช. สวทช. ทุนองค์การเภสัชกรรม ทุนงบประมาณแผ่นดิน เป็นต้น ที่จะช่วยสนับสนุนนักวิจัยรุ่นใหม่ในขณะนั้นให้สามารถทำงานวิจัยให้ก้าวหน้า ซึ่งอาจารย์ “รุ่นใหม่ไฟแรง” จากภาควิชาต่างๆ ก็ได้ไปเจอกันได้รู้จักกันในเวลาที่ไปนำเสนอโครงการ นอกจากนี้ยังมีโอกาสได้เครื่องมือสำหรับงานวิจัยมากขึ้น รวมทั้งการขอใช้เครื่องมือที่ศูนย์เครื่องมือรวมของคณะ (CIF) มีการร่วมมือวิจัยกับต่างภาควิชาหรือกับโรงพยาบาลเช่นรามาธิบดี และศูนย์ธาลัสซีเมียที่ศาลายา ซึ่งมีเครื่องมือและคนใช้ในกรณีที่ทำการวิจัยทางคลินิก

ภาควิชาเริ่มมีการบรรจุอาจารย์ใหม่เข้าภาควิชาเป็นลำดับ หลังจากไม่ได้ตำแหน่งบรรจุอาจารย์เพิ่มมาร่วม 12 ปี แนวโน้มอาจารย์รุ่นถัดมาก็เน้นที่การขอทุนเพื่อทำวิจัยและการเรียนการสอนเช่นกัน ทุนวิจัยเหล่านี้ช่วยให้คณะและภาควิชามีผลงานวิจัยค่อยๆ เพิ่มทั้งจำนวนและคุณภาพขึ้นเรื่อยๆ ตลอดมา

ในช่วงต่อมาตั้งแต่ปี 2544 - 2560 ได้มีอาจารย์ลาออกและอาจารย์เกษียณอายุอีกจำนวน มากถึง 17 ท่าน และนักวิทยาศาสตร์อีก 1 ท่าน ระหว่างนั้นภาควิชาได้ทยอยรับอาจารย์ใหม่ เพื่อทดแทนรวม 10 คน ปัจจุบันจึงมีอาจารย์ที่ภาควิชา 11 คน นักวิทยาศาสตร์ 2 คน และฝ่าย สนับสนุน 4 คน รวม 17 คน ภาควิชายังมี ศาสตราจารย์ ดร. ปิยะรัตน์ โกวิททรงศ์ เป็นอาจารย์ สมทบ ขณะนี้กำลังบรรจุอาจารย์เพิ่มอีก 2 ตำแหน่ง เพื่อให้การดำเนินงานของภาควิชาไม่ติดขัด เนื่องจากขาดกำลังคน

งานวิจัยของภาควิชาเภสัชวิทยาในปัจจุบันเน้นทางด้าน การหาตำแหน่งใหม่ที่ยาออกฤทธิ์ และกลไกการออกฤทธิ์ในระดับโมเลกุลได้แก่การศึกษา Targeted therapy for breast cancer, Cancer and neurogenerative diseases; Molecular pharmacology, Neurotoxicity, Neuroinflammation, Neuropsychopharmacology, Musculoskeletal diseases in pain research, Oxidative stress & iron chelator, Therapeutic nitrite, Thrombosis and hemostasis, Drug metabolism and drug interactions, Pharmacogenetics of drug-metabolizing enzymes, Physiologically-based pharmacokinetics (PBPK) model and Computational pharmacology

ภาควิชา มีความร่วมมือกับต่างประเทศในด้านการวิจัยและแลกเปลี่ยนนักศึกษาได้แก่ที่ Kyushu University, Japan; National institutes of Health, Bethesda, Maryland, USA; Medical University Graz, Austria

ก้าวต่อจาก 50 ปีนี้ไปทิศทางของมหาวิทยาลัย คณะ และภาควิชา จะต้องมีการ เปลี่ยนแปลงเชิงรุกเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกซึ่งมีผลกระทบไปทั่ว ไม่ว่าจะ เป็นการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การลดจำนวนเด็กเข้าสู่ระบบการศึกษาทั้งระดับอุดมศึกษาและ บัณฑิตศึกษา การเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี Artificial intelligence ที่จะส่งผลต่อ วิธีการเรียนการสอนในอนาคต การเปลี่ยนแปลงความต้องการของผู้เรียนและการแข่งขันเชิง การค้าและสร้างนวัตกรรมออกสู่ตลาด เป็นความท้าทายที่ระดับมหาวิทยาลัยต้องปรับตัวต่อการ เปลี่ยนแปลงเหล่านี้โดยระดับคณะและภาควิชามุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสูง สนับสนุนให้ ทำงานวิจัยร่วมกับภาคเอกชน ทั้งภายในประเทศและระดับนานาชาติเน้นการทำวิจัยที่สร้าง นวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ความร่วมมือและการสนับสนุนจากศิษย์เก่าและ บุคคลากรปัจจุบันที่ช่วยกันสร้างสรรค์จะส่งผลให้ภาควิชาเภสัชวิทยาประสบความสำเร็จและก้าว ต่อไป

รองศาสตราจารย์ ดร. ดารารวรรณ ปิ่นทอง
หัวหน้าภาควิชาเภสัชวิทยา
พ.ศ. 2560 - ปัจจุบัน

เวลาผ่านมาประมาณ 50 ปี แล้วผมได้เข้าศึกษา ณ ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อ พ.ศ. 2512 มี Dr. John P. Bederka, Jr. เป็น Advisor เพื่อนร่วมรุ่น ดร. จูรีพันธ์ และ ดร.จงกล (ไม่กล้าเขียนนามสกุลกลัวผิด) และเพื่อนนิสิต นักศึกษาแพทย์ ประมาณ 60 คน ที่คุ้นเคยและเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันได้แก่ รศ.ดร.นัยพินิจ คชภักดี และเจ้าหน้าที่ของภาควิชา ซึ่งมีความประทับใจมาก

ประสบการณ์ของผมในอดีต

- ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการยา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- นายกสัตวแพทย์สมาคม แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
- หัวหน้าภาควิชา เภสัชวิทยา คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัจจุบัน

- ประธานมูลนิธิสัตวแพทย์
- ประธานอนุกรรมการมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ สาขาสารตกค้างจากยาสัตว์ในอาหาร สำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานอาหารแห่งชาติ (มกอช.)กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ❖ ได้รับเลือกเป็นศิษย์เก่าดีเด่น ประจำปี พ.ศ. 2547 สาขาสัตวแพทย์อาวุโสดีเด่น ของสมาคมบัณฑิตเภสัชสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ❖ ได้รับประกาศเกียรติคุณ คนดีศรีสวนฯ ประจำปี พ.ศ. 2554 ณ วันที่ 8 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2554 ของสมาคมศิษย์เก่า สวนกุหลาบวิทยาลัย ในบรมราชูปถัมภ์

รศ. นายสัตวแพทย์ ดานิช หวีตียนนท์

นพมาศ (ตั้งตระกูล) วงศ์วิทย์เดชา เป็นนักศึกษาปริญญาโทรุ่นที่ 2 ของ ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เรียนอยู่ 2 ปีสำเร็จ (2512-2514) ภูมิใจมากที่มี Professor Albert Kuperman เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา หลังจากจบการศึกษา ก็ทำงานเป็นอาจารย์ที่ภาควิชาเภสัชวิทยา จนเกษียณ รวมเป็นเวลา 37 ปี ตลอดเวลาที่เรียนและทำงานรู้สึกรักเพื่อน รักนักศึกษามาก หลังเกษียณยังคิดถึงภาควิชาเภสัชวิทยาอยู่เสมอ ด้วยรักและผูกพันค่ะ

ขอให้ภาควิชาเภสัชวิทยา ก้าวหน้าระดับสากล มีนักศึกษามาเรียนเยอะๆ มีงานวิจัยดีเยี่ยม บริการวิชาการเป็นเลิศ

รักและคิดถึง

รองศาสตราจารย์ ดร. นพมาศ วงศ์วิทย์เดชา

30 มีนาคม 2561

It has been incredibly 5 decades since I was exploring the partly furnished fifth floor in the preclinic wing of Faculty of Science, Mahidol University, which was designated to be Pharmacology department. In 1968, I decided to go to graduate school to get myself out from uninteresting job market (in my opinion). As a new graduate, I had no idea of what to do for my career. In graduate school, I did not have any goal of what kind of research I wanted to do, therefore, I was not at all concerned about how the new Pharmacology department would have been like or whom I was going to work with. As a matter of fact, I found that it was exciting to be a pioneer graduate student in an “unborn” department.

The 3 graduate students of the “near-labor” Pharmacology department were temporarily looked after by Biochemistry department. One day we were scheduled to meet with the newly arrived Chairman of the Pharmacology department, Professor Albert S. Kuperman, Ph.D., in his brand-new office. After glancing at each other for few minutes, he made a quick decision on whom we were going to work with for the Master thesis. Until now I still do not know how and why he came up with that matching. As a result of that very first meeting, I spent the rest of my career life worrying about the nervous system. The first department chair whom later has been recognized as the “Founding Father” of Pharmacology department became my first graduate advisor, mentor, and beacon.

We took the medical pharmacology course with the fourth year medical students who were the first batch of Ramathibodi medical students. There were four professors at that time: Albert S. Kuperman, John Bederka, Barbara Kennedy, and John McMonigle. It was fun to hear some medical students’ conversation using nick names for each professor. In addition to “ASK”, Albert S. Kuperman was referred to as “Pa” and “Tia” (father in Chinese), well describing his character, caring, and position. Barbara Kennedy, a cardiovascular pharmacologist, was referred to as “Siranee”, a Thai counterpart of “Dear Abby”. John Bederka was the only one in the department wearing beard and mustache, therefore, he was called “Khun Nuad” (Mr. Mustache in Thai). John McMonigle was a young good-looking and fun-loving person. I heard some medical students called him “Roob-Loh” (a good-looking guy in Thai). Lorne Eltherington, a tall smart- but rather enigmatic-looking person, joined the department later on. There was a rumor that he was a “CIA”.

It is about time for me to tell the secret that I have kept for 50 years. For the last lecture of medical pharmacology course, John McMonigle prepared to tease professors in front of the class. He asked Chongkol (then my Pharmacology graduate student classmate) and me to supply him what the medical students talked about

their professors behind their back. He promised us that he would not disclose the name of the spies. Chongkol and I did not have any difficulty working as spies for John Mc Monigle since we heard all of those nicknaming and gossiping for the whole semester. All of us in that farewell lecture had good laughs together.

The late Ajarn Chirawat, the first Thai Department chairman; 2 visiting lecturers, Saeed Dar and Meng Koon Sim; and Ajarn Amnuay joined the department after I became a member of the teaching team. I lost the chance to hear students gossiping about us. So I never knew what we were called.

I left the department for Mt Sinai School of Medicine in NYC in 1974. I came back to resume the faculty position in 1981. At that time Thai language dominated teaching at the Faculty of Science. Ajarn Chirawat made a comment on the first day of Medical pharmacology course that we, the faculty, were a human mutant who spoke Thai but wrote English on the board.

Since my final departure from the department in November 1982, I came back to visit, teach, and supervise a Ph.D. dissertation research at the department and some other universities many times. During that time, many colleagues were actively working and there was very little change in people in the department. Whenever I visited I felt warm welcome from all my friends from housekeepers to chairperson. Contrarily, when I got back to my work at Syracuse University after spending a summer working in Thailand, less than 50% of people I knew remained there.

After 50 years, the Pharmacology department is completely in the hands of new generation, some are children or previous graduate students of my colleagues. A clear indication that the department has been successful for 50 years is meeting the department “products” in many universities in all regions of Thailand. The “products” have been doing well and generating more pharmacologists and health professions of the next generations.

Congratulations and best wishes to all alumni, past and present faculty members, staff, and thank you all who made this 50th anniversary celebration successful.

Jureepan Saranak, Ph.D.
Syracuse University, Syracuse, NY

Pharmacology department, Faculty of Science, Mahidol University: Graduate student 1968-1970, Instructor 1970-1974, Study leave 1974-1981, Lecturer 1981-1983

ผมดีใจมากที่มีโอกาสได้ระลึกถึงความหลังที่ประทับใจอย่างยิ่งเกี่ยวกับภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เนื่องในโอกาสที่ภาควิชาจะจัดงานครบรอบ 50 ปี ภาควิชาในวันพฤหัสบดีที่ 26 เมษายน พ.ศ. 2561 และจะทำหนังสือที่ระลึกงานครบรอบ 50 ปี

ผมและเพื่อนนักศึกษาแพทย์รามธิบดีรุ่น 2 ได้มาเรียนปริคตินิก (Pr-III) ที่คณะวิทยาศาสตร์ วิทยาโท ในปี พ.ศ.2511 (1968) และในช่วงที่เรียนปี 4 ภาคต้น (Pr-IV) ปีการศึกษา 2512 (1969, 49 ปีมาแล้ว) เราได้เรียนวิชาเภสัชวิทยา (Medical Pharmacology) ที่มี Professor Dr. Albert S. Kuperman เป็นหัวหน้าผู้ก่อตั้งภาควิชาเภสัชวิทยา ด้วยการสนับสนุนอย่างดีมากจากมูลนิธิ ร็อคกี้เฟลเลอร์ อาจารย์คูปเปอร์แมน เป็นครูที่ตั้งใจและทุ่มเทให้การสอนอย่างดีมาก ๆ ท่านเป็นผู้วางรากฐานของการสอนแบบใหม่ ไม่ใช่แบบเดิมๆที่มีแต่การบรรยายและทำการทดลองในห้องแล็บเท่านั้น ท่านได้นำวิธีการใหม่ทางแพทยศาสตร์ศึกษามาใช้ทั้ง student-directed and problem-based learning, small group teaching and discussion มีการฝึกให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ จากการอ่านบทความวิชาการที่เพิ่งตีพิมพ์ใหม่ๆ ในวารสารวิชาการต่างประเทศ ทำการทดลองในแล็บแบบก้าวหน้าสอนให้เรารู้วิเคราะห์-สังเคราะห์ข้อมูลจากการทดลองแบบต่างๆ ในยุคที่เริ่มมีความรู้ใหม่ๆเกี่ยวกับการออกฤทธิ์ของสารสื่อประสาทและยาต่างๆผ่านตัวรับ (receptors) จำเพาะชนิดต่างๆในระบบประสาท และอวัยวะตอบสนองที่ทำให้สามารถเข้าใจกลไกการออกฤทธิ์ของตัวยาผ่านตัวรับจำเพาะชนิดต่างๆได้อย่างเป็นระบบ (systematic approach) ผมมีความประทับใจและตั้งใจเรียนกับท่านมาก และรู้สึกโชคดีมากที่ได้มีโอกาสเรียนกับท่านอาจารย์คูปเปอร์แมน และอาจารย์อีกหลายท่านในภาควิชา นอกจากการทดลองในวิชาที่เรียนกับนักศึกษาแพทย์ ผมได้รับอนุญาตจากท่านอาจารย์ให้ขึ้นมาทำการทดลองค้นคว้าในแล็บที่ชั้น 5 ทางด้าน electro- and neuropharmacology ด้วย microelectrodes เพื่อวัดการทำงานของ excitable cells ต่างๆ เช่น กล้ามเนื้อหัวใจเซลล์ประสาทจนได้วัด transmembrane intracellular resting and action potentials ด้วย glass capillary microelectrodes จาก SA-node pacemaker และเซลล์กล้ามเนื้อหัวใจได้เป็นครั้งแรกในประเทศไทยในปีพ.ศ. 2513 ที่ห้องปฏิบัติการของภาควิชาเภสัชวิทยาและทดลองผลของ prototype drugs หลายชนิดเป็นครั้งแรกในประเทศไทย (หรือทั้ง South-east Asia) ในภาควิชา ยังมีอาจารย์ Dr. Barbara Kennedy สอนเรื่องยาโรคหัวใจ Dr. Bederka สอนเรื่อง Drug Metabolism Pharmacokinetic and Drug Toxicity และอาจารย์ไทยที่จบปริญญาเอกกลับมาคนแรกคือ ดร. จิรวัดน์ สดวางศ์ วิวัฒน์ พวกเราได้เรียนและทำแล็บร่วมกับพี่ๆ นักศึกษาปริญญาโท-เอกของภาควิชา ที่ยังจำได้มี พี่ นสพ. ดาเม็ช พี่จรีพันธ์ พี่จงกล ผมได้มีโอกาสมาร่วมฟังการบรรยาย และสัมมนาที่ห้องประชุมของภาควิชา ที่ชั้น Pr-5 และได้ทานน้ำชาและขนมอร่อยๆ ที่อาจารย์เลี้ยงพวกเรา จัดโดยคุณพี่สร้อยสุดา โอสถานนท์ เลขานุการภาควิชา

เมื่อจบการศึกษา 4 ปีที่คณะวิทยาศาสตร์ ได้รับ วทบ.วิทยาศาสตร์การแพทย์ แล้วข้ามไปเรียนต่อ ปี 5 ที่คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดีช่วงไหนว่างผมจะข้ามกลับมาทำงานต่อที่แล็บ

ภาควิชาเภสัชวิทยาและสรีรวิทยา (Pr-4) เป็นผลให้ได้รับความเมตตาจากท่านศาสตราจารย์ ดร. สตาจคัมมิงคลุสเซนออกทุนจากมูลนิธิ Rockefeller Foundation ให้ผมไปศึกษาต่อที่ประเทศ สหรัฐอเมริกาโดย recommendation letters ของ Prof. Albert S. Kuperman, Prof. Dr. Ward W. Moore, Prof. Dr. William D. Sawyer และ Prof. James S. Dinning ตอนแรกได้รับ ให้ไปเรียน Neuroscience ที่ Stanford University แต่เกิดอุบัติเหตุที่ทำให้อาจารย์ที่เป็น preceptor ที่ Stanford เสียชีวิตจึงต้องเปลี่ยนไปเรียนต่อจนจบปริญญาเอกจาก Neuroscience Program (Neuro-behavioral Biology) ที่มหาวิทยาลัย Illinois เมือง Urbana-Campaign รัฐ Illinois

ระหว่างเรียนที่อเมริกา (22 August 1970 – 29 December 1973) ผมได้เขียนจดหมายมารายงานความก้าวหน้าให้ทางคณะฯ และท่านอาจารย์คูปเปอร์แมนเป็นระยะ และทราบว่ภาควิชาเภสัชวิทยาและสรีรวิทยาได้ขยายพื้นที่ไปที่ชั้น 5 ของตึกชีววิทยา (เก่า - B-5) ผมกลับมาถึงกรุงเทพฯ ตอนตีหนึ่งของวันที่ 29 ธันวาคม 2517 และพบว่ายังมี Curfew จากเหตุการณ์ 14 ตุลาคม แต่ก็สามารถกลับบ้านได้ และตอนเย็นมาทันร่วมงานปีใหม่ที่สนามคณะวิทย์ และดีใจได้พบกับท่านอาจารย์ ศาสตราจารย์ ดร.กำจร มนูญปัจจุ คณบดี ศาสตราจารย์ นายแพทย์

เกษาน จาติกวณิช อธิการบดี พี ดร. จีรวัดมภ์ สดวางศ์วิวัฒน์ พี ดร. อำนวย ธิฐาพันธ์ และอาจารย์อีกหลายท่าน ผมได้รับการบรรจุให้เริ่มทำงานทันที ในวันที่ 2 มกราคม 2518 เป็นอาจารย์โทในภาควิชาชีววิทยาและพฤกษศาสตร์ที่คณะวิทยาศาสตร์ทำหน้าที่สอนวิชาชีววิทยาให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งหมดของคณะฯ และวิชา neurobiology ให้กับนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 3 และได้รับความสนับสนุนจาก Prof. Kuperman หัวหน้าภาควิชาเภสัชวิทยาจากภาควิชาสรีรวิทยาและภาควิชาชีววิทยาและพฤกษศาสตร์ให้เป็นอาจารย์ร่วมสอน (joint appointment) นักศึกษาปริญญาโท-เอกในหลายสาขาวิชาได้เปิดห้องปฏิบัติการวิจัยร่วมกันที่ตึก B ชั้น 5 ท่านอาจารย์คุปเปอร์แมนที่จีรวัดมภ์ และภาควิชาชีววิทยาได้ให้ความเมตตาให้คำแนะนำ และสนับสนุนให้ผมสามารถทำงานได้อย่างดี ผมได้ทำงานวิจัยร่วมกับนักศึกษาของภาควิชาเภสัชวิทยาหลายคน เช่นอาจารย์ยุพิน ลัดดาวัลย์ และ Arinee Setiwat เกษักรจากอินโดนีเซีย และของภาควิชาสรีรวิทยา เช่น พีดร.สุทธิวรรณ ขวัญบุญบำเพ็ญ อาจารย์ กนกวรรณ ติลกสกุลชัย Dr. Abdul Choliq Chuseri และ Dr. Suwono แพทย์จากอินโดนีเซีย

เมื่อท่านอาจารย์คุปเปอร์แมนต้องกลับไปอเมริกา ในปลายปี 2518 ดร. จีรวัดมภ์ สดวางศ์วิวัฒน์ ก็เป็นหัวหน้าภาควิชาฯ ต่อจาก Prof. Kuperman และผมได้รับการจะให้สอน neuropharmacology แทนท่านอาจารย์คุปเปอร์แมน

ต่อมาด้วยความหวังดี ที่จีรวัดมภ์ได้ขอให้ผมย้ายหน่วยงานออกจากสังกัดของภาควิชาเภสัชวิทยา ซึ่งทางคณะวิทยาศาสตร์ด้วยความเมตตาของท่านคณบดีใหม่สองท่าน คือ ศาสตราจารย์ ดร. สติ สิริสิงห์ และท่านอาจารย์ ดร. ไพโรจน์เปรมปรีดี ได้กรุณาอนุญาตให้จัดตั้งหน่วยประสาทชีววิทยา (Laboratory of Neurobiology) ขึ้นกับสำนักงานคณบดีโดยตรงเป็นการชั่วคราวและต่อมาทางคณะฯ ได้ให้ห้องปฏิบัติการชีววิทยาระบบประสาทย้ายไปสังกัดอยู่ที่ภาควิชากายวิภาคศาสตร์ในปี พ.ศ. 2523 ผมได้เลื่อนขึ้นเป็นรองศาสตราจารย์ในภาควิชากายวิภาคศาสตร์ทำงานสอนนักศึกษาแพทย์และนักศึกษาระดับปริญญาโท-เอกในสาขาวิชา cell biology และ neurobiology และร่วมงานสอนในวิชา neuro-pharmacology และ neurophysiology

มองย้อนกลับไป ผมมีความรู้สึกดีและความจำที่ประทับใจมาก ในวันและเวลาเก่าๆผมโชคดีที่ได้มีครูต้นแบบที่เป็น role model อย่าง Professor Dr. Albert S. Kuperman ผมติดต่อกับท่านเป็นประจำอยู่เสมอ และถ้ามีโอกาสจะไปเยี่ยมและทานข้าวกับท่านที่นิวยอร์ก

ต้องขอขอบคุณภาควิชาเภสัชวิทยา อาจารย์รุ่งพี รุ่งน่อง นักศึกษาปริญญาโท-เอก และเจ้าหน้าที่สนับสนุนหลายท่านที่เป็นผู้สนับสนุน เป็น “Incubator” ให้ผมได้ทำงาน เรียนรู้ ประสบการณ์ ต้องขอขอบคุณที่จรัสวงศ์ที่หวังดี ให้โอกาสผมออกมาเผชิญและเรียนรู้การทำงานกับโลกภายนอกภาควิชาเภสัชวิทยา อย่างไรก็ตามก็ต้องขออภัยถ้าหากผมอาจจะเข้าใจผิด และได้เคยทำให้ท่านอาจารย์หรือนักศึกษาบางท่านไม่สบายใจ

รองศาสตราจารย์ ดร. นัยพินิจ คชภักดิ์

นักวิทยาศาสตร์อาวุโสประจำปี พ.ศ. 2559 สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ ด้านการแพทย์และสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2560 กรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (พ.ศ. 2556 – 2559)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการบริหารและพิจารณา ติดตามกำกับแผนงานโครงการวิจัยมุ่งเป้าด้านการแพทย์และสาธารณสุข ด้านเครื่องอุปกรณ์การแพทย์และชีววัสดุ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)

กรรมการกำกับแผนงานวิจัยที่มุ่งเป้าตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ กลุ่มเรื่องเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเพื่อวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

กรรมการกำกับแผนงานวิจัยที่มุ่งเป้ากลุ่มเรื่องนาโนเทคโนโลยีเพื่อสุขภาพ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และคณะกรรมการอำนวยการ ศูนย์เครือข่ายสหวิทยาการปลูกถ่ายเซลล์ต้นกำเนิด เนื้อเยื่อ และอวัยวะ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ข้าราชการบำนาญ อาจารย์พิเศษประจำหลักสูตรปริญญาโท – เอก สาขาประสาทวิทยาศาสตร์นานาชาติ ศูนย์วิจัยประสาทวิทยาศาสตร์ สถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา

ที่ระลึก ครบรอบ 50 ปี ภาควิชาเภสัชวิทยา 60 ปี (5 ตุลาคม 9 ตุลาคม 2550)

Dr. Naiphinich Kotchabhakdi 60th Birthday on 9th October 2007

Albert Einstein College of Medicine
of Yeshiva University
1300 Morris Park Avenue
Bronx, New York, 10451

September 17, 2007

Dear Naiphinich,

I was very pleased to be asked to write a message to you as part of a memoir for your 60th birthday.

Although it is almost 40 years since I first met you in the pharmacology class at the Faculty of Science, I can remember you well as a bright, energetic and highly motivated student sitting somewhere near the rear of the lecture hall, but nevertheless intensely interested in the subject of neuropharmacology, seemingly listening to every word I said and asking challenging questions at the end. I found it very interesting that you decided to continue on for the Ph.D. degree after graduating, and you had my full and enthusiastic support in this endeavor. When you returned, I was enormously pleased that you wanted to start a research and training program in neuroscience. And although the speed with which you wanted to implement such program seemed surprising, I was happy to provide whatever space and equipment I could in order for you to fulfill your plans.

I have watched with great pleasure and pride over the years as you have become a major figure in neuroscience research in Thailand and indeed, in the whole of Southeast Asia. Your energy, sharp intelligence, investigative skills and ability to attract students and other scientists to your program have impressed me greatly. You really never lost your enthusiastic temperament and capacity for questioning, absorbing new information and translating such information into new approaches to understanding brain function. You are living proof of the axiom that "we don't get older; we get better".

My very best wishes for a happy birthday and a fulfilling life ahead.

Sincerely,
Al Kuperman
Associate Dean for Educational Affairs

ครบรอบ ๕๐ ปี ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

รองศาสตราจารย์พรทิพย์ ศุภวิไล

ขอแสดงความยินดีเป็นอย่างยิ่งกับคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาของภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในวาระที่ภาควิชาเภสัชวิทยามีอายุครบรอบ ๕๐ ปี ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ นี้

ในฐานะศิษย์เก่า (นักศึกษาปริญญาโท ปีการศึกษา ๒๕๑๕) และอดีตอาจารย์ประจำภาควิชาเภสัชวิทยา (ช่วงระยะเวลา พ.ศ. ๒๕๑๗ – พ.ศ. ๒๕๒๗ และ พ.ศ. ๒๕๓๗ – พ.ศ. ๒๕๕๘) ได้มีโอกาสร่วมทำการสอนร่วมทำวิจัย และร่วมพัฒนาภาควิชาฯ ขอแสดงความชื่นชมยินดีกับทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาภาควิชาฯ ให้ประสบความสำเร็จและความเจริญก้าวหน้า เป็นที่ยอมรับในวงการเภสัชวิทยาในระดับชาติและระดับนานาชาติ ภาควิชาฯ ได้ผลิตบุคลากรชั้นนำไม่ใช่ว่าเฉพาะทางด้านการเรียนการสอนและด้านการวิจัยทางเภสัชวิทยาเท่านั้นแต่ได้ผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานด้านวิชาการทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติความสำเร็จเหล่านี้เกิดจากความร่วมมือร่วมใจกันทำงานและร่วมกันผลักดันผลงานทางวิชาการของทุกท่าน

ขออวยพรให้ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีเจริญก้าวหน้า ยิ่งๆ ขึ้นไปเพื่อให้สามารถดำรงความเป็นผู้นำทางด้านเภสัชวิทยาของประเทศได้ต่อเนื่องต่อไป พร้อมทั้งนำความรู้และผลงานวิจัยมาใช้เพื่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศสืบไป และขออวยพรให้คณาจารย์บุคลากรศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันทุกท่าน จงมีสุขภาพดีแข็งแรงสมบูรณ์มีความสุข และประสบความสำเร็จในชีวิตและหน้าที่การงานตลอดไป

ความทรงจำต่อภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ในโอกาสครบรอบ 50 ปีของการก่อตั้งภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ภาควิชาเภสัชวิทยาแห่งแรกของประเทศ ผมรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสเขียนถึงการมีส่วนร่วมเป็นผลผลิตส่วนหนึ่งของภาควิชาเภสัชวิทยาแห่งนี้

ผมได้เข้าศึกษาในหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชวิทยา เมื่อปีการศึกษา 2519 และจบการศึกษาในเดือนสิงหาคม 2521 ด้วยทุนการศึกษาตามโครงการผลิตและพัฒนาอาจารย์ของทบวงมหาวิทยาลัย โดยมีข้อผูกพันให้ไปปฏิบัติราชการขอได้ทุน ณ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีเพื่อนร่วมรุ่น อาทิ รองศาสตราจารย์ ดร. บุญเกิด คงยิ่งยศ (ถึงแก่กรรม) รองศาสตราจารย์ ดร. สุรัชย์ อัญเชิญ ญญ. วิไล บัณฑิตานุกูล (นามสกุลเดิม ชื่นสุพันธ์รัตน์) เป็นต้น ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีคุณค่ามากช่วงหนึ่งของชีวิต การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีความเข้มข้นทางวิชาการ มีบรรยากาศที่กระตุ้นให้ต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง ต้องขยัน รับผิดชอบ และมีวินัยในการเรียนและการใช้ชีวิต คณาจารย์ผู้สอนทุกท่านล้วนแล้วแต่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยชั้นนำ และมีความสามารถสูงมาก การต้องทำวิทยานิพนธ์โดยการปฏิบัติในห้องปฏิบัติการกับหนูทดลอง ทำท้ายความรู้สึกที่ต้องฆ่าหนูทดลองจำนวนมาก การทดลองประสบทั้งความสำเร็จและความล้มเหลว การต้องค้นคว้าหาคำตอบและเหตุผลของความล้มเหลวด้วยตนเอง มีส่วนอย่างยิ่งที่ทำให้ตนเองได้พัฒนาศักยภาพส่วนบุคคล ในระหว่างการใช้ชีวิต 2 ปีเศษ ต้องทำแล็บในห้อง PR 505 เป็นเวลาราว 1 ปีครึ่ง ต้องนอนค้างคืนในห้องแล็บบ่อยมาก เป็นช่วงเวลาแห่งความทรงจำที่ดี อย่างไรก็ตาม ผมประทับใจกับเหล่าคณาจารย์ของภาควิชาเภสัชวิทยาเป็นอย่างมากที่ถ่ายทอดวิชาและให้ความเมตตา คนแรกที่ต้องกล่าวถึง คือ รองศาสตราจารย์ ดร. จีระวัฒน์ สดางศ์วิวัฒน์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักของผม และในขณะนั้นท่านดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาด้วย ท่านเป็นบุคคลที่มีความสำคัญมากที่ช่วยเหลือหลอมและเป็นแบบอย่างแก่ผมในหลายเรื่อง โดยเฉพาะการมีแนวคิดที่นอกกรอบ มีตรรกะ และความสามารถในการแก้ปัญหา แม้ว่า ท่านจะล่วงลับไปแล้ว แต่ท่านก็ยังอยู่ในความทรงจำของผมตลอดไป ศาสตราจารย์ ดร. อำนาจ ฐิตาพันธ์ ผู้ซึ่งผมได้มีโอกาสได้พบระหว่างชีวิตการทำงานเป็นระยะซึ่งให้ความเมตตาต่อผมมาก ดร. อุดม จันทราภิรักษ์ ศรี และ รองศาสตราจารย์ ดร. จุฬามาศ สัตยวิวัฒน์ ทั้งสองท่านได้ร่วมเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ของผมด้วย รองศาสตราจารย์ ดร. คุณหญิงมธุรส รุจิวิวัฒน์ ที่สอนรายวิชาของหลักสูตรก็ให้คำแนะนำที่ดีมาก นอกจากนั้นยังมีคณาจารย์รุ่นที่ยังไม่อาวุโสในขณะนั้นอีกหลายคน อาทิ พันพมาศ พียุพิน พิหมอกำพล พิภรทอง พิศิ สุภินันท์ พิพรทิพย์ พิอรทัย เป็นต้น (ขออภัยหากกล่าวถึงไม่หมด) เป็นช่วงชีวิตที่ได้พัฒนาด้านวิชาการ การวิจัยและชีวิตการทำงานที่ส่งผลต่อสถานะต่อมาในการทำหน้าที่ต่างๆ

ในโอกาส 50 ปีของภาควิชาเภสัชวิทยา ในฐานะศิษย์เก่าคนหนึ่งใคร่ขอร่วมแสดงความยินดีต่อโอกาสอันพิเศษนี้ ผลงานตลอด 5 ทศวรรษที่ผ่านมาของภาควิชา ในการสร้างและพัฒนา

บุคลากรในสาขานี้ ก่อให้เกิดประโยชน์เป็นอเนกประการต่อการสร้างบุคลากร การพัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเภสัชวิทยา การกำเนิดและความเข้มแข็งของสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาใหม่ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน ในด้านส่วนบุคคล ศิษย์เก่าของภาควิชา ล้วนแต่ประสบความสำเร็จอย่างสูงในเส้นทางของแต่ละบุคคล และทำคุณประโยชน์ยิ่ง สิ่งทีกล่าวมานั้นสะท้อนผลงานและความสำเร็จ รวมทั้งผลต่อเนื่องที่ควรค่าแก่ความภาคภูมิใจ แต่เหนือสิ่งอื่นใด เบื้องหลังของผลงานดังกล่าวเกิดจากความมุ่งมั่นและความยากลำบากในการก่อตั้งภาควิชาของผู้บริหารภาควิชาและสมาชิกในภาควิชาในระยะเริ่มแรก การสานต่องานของผู้บริหารและคณาจารย์ยุคต่อๆ มาจากรุ่นสู่รุ่น ภายใต้การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ท้าทายอย่างยิ่ง ในฐานะศิษย์เก่า ใคร่ขอเป็นกำลังใจให้แก่ผู้บริหารและสมาชิกของภาควิชาเภสัชวิทยาสามารถนำพาภาควิชาให้เจริญก้าวหน้าตามที่มุ่งหวังทุกประการ

ด้วยความศรัทธา

สุมนต์ สกลไชย

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุมนต์ สกลไชย)

รองศาสตราจารย์ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ศาสตราจารย์พิเศษ Southwest University
อดีตรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น, อดีตนายกสภาเภสัชกรรม, อดีตนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์
อดีตคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, อดีตสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

MUSC Pharmacology, No matter what!

รศ. ดร. ภญ. กรองทอง ยูวถาวร
ที่ปรึกษาคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพ มหาวิทยาลัยมหิดล

โอกาสและจังหวะชีวิตเป็นปัจจัยที่กำหนดอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ในปี พ.ศ. 2516 เมื่อครั้งเรียนอยู่ในรั้วพระเกี้ยว ได้ฟังการบรรยายจากอาจารย์พิเศษท่านหนึ่งจากภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เพียงสองชั่วโมง มีความประทับใจอย่างมาก ตัดสินเปลี่ยนแนวทางในอนาคต มาเรียนต่อปริญญาโทและตามด้วยปริญญาเอกสาขาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ ในรั้วมหิดล โดยรับทุนประเภท 1 ได้ช่วยสอนปฏิบัติการตามที่ได้รับมอบหมายให้นักศึกษารุ่นหลังๆ ในปีท้ายๆ ของการศึกษา และหลังจบท่านคณบดีในขณะนั้นได้กรุณาพิจารณา รับเข้าทำงานในภาควิชา

การเข้ามาศึกษาและการทำงานในหลักสูตรและภาควิชา ตั้งแต่ก้าวแรกวันแรก และตลอดช่วงของการทำงานจนเกษียณอายุ เต็มไปด้วยความท้าทายรอบด้าน ซึ่งน่าจะเกิดจากวัฒนธรรมที่ฝังอยู่ในภาควิชา ตัวบุคลากรซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากตามระยะเวลา ถ่ายทอดสู่พฤติกรรมต่อกันมา ผู้ที่เข้ามาเรียนจะได้เรียนรู้วิชาการและการวิจัยที่ทันสมัย การค้นคว้า วิเคราะห์ สร้างสรรค์พฤติกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน การสื่อสารทั้งการเสนองาน การอภิปราย การถกเถียง เรียนรู้การสร้างความสัมพันธ์ของงาน กิจกรรม ตลอดจนการดำเนินชีวิตและปรับตัวท่ามกลางบรรยากาศการแข่งขัน การส่งเสริม และความขัดแย้ง จากสิ่งแวดล้อมที่หลากหลายนี้ได้สร้างให้ นักศึกษา บัณฑิต และอาจารย์ของภาควิชา ประสบความสำเร็จ ได้รับรางวัล ทุนวิจัยในระดับต่างๆและมีบทบาทได้ทำงานสำคัญเพื่อประเทศอย่างต่อเนื่อง

การสร้างบรรยากาศให้เกิดความรักในหลักสูตรและภาควิชา เช่น การสื่อสาร การมีส่วนร่วม และการสร้างสัมพันธ์ภาพผ่านกิจกรรมต่างๆ จะประสบความสำเร็จหรือไม่นั้น อาจวัดระดับความสำเร็จได้ยาก แต่ถ้าเปลี่ยนไปมองที่กระบวนการและผลลัพธ์ของการที่อาจารย์และเจ้าหน้าที่ทุกท่านทำงานเต็มประสิทธิภาพ แม้มีข้อจำกัดในปัจจุบันหลายด้านทั้งบริหาร การตอบแทน และการจัดสรร ทุกท่านก็ยังทุ่มเททำงาน เป็นธรรมดาที่บางช่วงมีผลงานตกต่ำลงแต่ทุกคนก็พยายามร่วมสู้เพื่อให้อพัฒนาขึ้น ทั้งนี้เพื่อความเจริญก้าวหน้าของส่วนรวม หากสิ่งนี้สามารถสื่อได้ถึงความ “ผูกพัน” องค์กรเรามั่นใจว่าบุคลากรในภาควิชาทั้งในอดีตและปัจจุบัน มีความผูกพันที่ล้ำลึกยาวนานต่อหลักสูตรและภาควิชา มีความมุ่งมั่นหวังให้เกิดการปรับตัวให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลง สร้างผลงานวิจัยและวิชาการที่มีคุณภาพ ผลิตบัณฑิตเพื่อเป็นกำลังของประเทศชาติสืบต่อไป

เภสัชวิทยา.....ที่แห่งนี้สร้างความสำเร็จ

รองศาสตราจารย์ ดร. ขวัญ ทองโรจน์

ที่แห่งนี้ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้จัดตั้งขึ้นจนมีอายุครบ 50 ปีแล้ว หากเป็นคนก็กำลังอยู่ในวัยที่สั่งสมความรู้ความสามารถไว้เต็มที่และคงผ่านการสร้างคุณประโยชน์ต่างๆไว้มากมาย ในความเป็นจริง ภาควิชาแห่งนี้ก็เป็นเช่นนั้นเพราะนอกจากได้ผลิตผลงานวิจัยที่มีประโยชน์มากมายแล้ว ก็ยังได้ผลิตผู้มีความรู้ ความสามารถออกไปทำคุณประโยชน์ให้กับประเทศไทยและอีกหลายๆ ประเทศด้วยทั้งที่เป็นคนไทยเองและคนต่างประเทศ ผลงานนี้เป็นที่ประจักษ์จากการที่บุคลากรที่จบผ่านไปจากที่แห่งนี้จำนวนมาก ได้ไปเป็นผู้นำในหลายสถาบัน บ้างก็ได้มีโอกาสสร้างสถาบันใหม่หรือได้ปรับปรุงพัฒนาให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น กลายเป็นสถาบันชั้นนำที่ผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพ ขยายผลงานอย่างต่อเนื่องหรือสร้างสถาบันที่ผลิตผลงานที่เป็นประโยชน์ระดับชาติและนานาชาติ

เหตุปัจจัยที่ทำให้สามารถผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพได้นั้น ไม่ใช่เกิดจากเพียงเพราะวิชาการที่มีคุณภาพ แต่ยังเป็นเพราะที่แห่งนี้ช่วยสร้างจิตวิญญาณให้ผู้ที่เข้ามาศึกษาหาความรู้ได้เรียนรู้เพิ่มเติมจากวิชาการซึ่งทำให้กลายเป็นคนที่มีความสมบูรณ์แบบอีกด้วย จึงช่วยเสริมสร้างความเป็นเหตุเป็นผล ความรู้คิดที่สามารถพึ่งพาตนเองและเป็นที่พึ่งของผู้อื่นได้ ความเที่ยงตรงและซื่อสัตย์รู้บุญคุณ ความเป็นผู้นำและอีกหลายสิ่งอย่างหล่อหลอมให้เกิดขึ้นได้โดยไม่รู้ตัวจนเมื่อถึงเวลาที่จะต้องใช้คุณสมบัติเหล่านี้แล้วกลับมาทบทวนว่าได้รับมาจากที่ใดบ้าง ก็ทำให้นึกถึงใบหน้าของอาจารย์ทั้งหลายพร้อมทั้งคำสั่งสอนต่างๆที่พร่างพรูออกมา

หากจะลองติดตามดูประวัติชีวิตและการทำงานของผู้ที่จบไปจากที่แห่งนี้หลายๆท่าน ก็จะประจักษ์ในความจริงข้อนี้และจะได้รับคำตอบว่าสถาบันการศึกษาที่มีคุณภาพจริงๆ นั้นเป็นเช่นไร

ขอให้ภาควิชาเภสัชวิทยาแห่งนี้ มีความเจริญรุ่งเรืองอย่างต่อเนื่องตลอดไปค่ะ

รำลึกถึงภาควิชาเภสัชวิทยา

เริ่มเข้ามาเรียนที่ ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลหลังจากจบปริญญาตรีจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เลือกเรียนต่อปริญญาโทที่นี่ เพราะได้ยั้งคิดตีความว่าการเรียนที่คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลนั้นเข้มข้นมากด้านการเรียนการสอนไม่ว่าจะเป็นระดับปริญญาตรีหรือระดับบัณฑิตศึกษา เมื่อได้เข้ามาก็พบว่า เป็นจริงตามนั้น ทำให้ต้องปรับตัวกับวิธีการเรียนที่นี้อย่างมาก มีหน้าชั้นในชั้นปีที่เรียน มีพี่ๆ ที่จบเภสัชศาสตร์บัณฑิตอยู่ 4 คน และเป็นอาจารย์ที่คณะเภสัชศาสตร์และคณะทันตแพทยศาสตร์ ในรุ่นนั้นมีนักศึกษาปริญญาโท 11 คน และปริญญาเอก 1 คน แต่ที่สำคัญคือหลายคนมีพื้นฐานทางเภสัชศาสตร์และเภสัชวิทยามาแล้ว พี่เหล่านี้ เมื่อได้ฟังการบรรยายการสอนก็จะสามารถต่อยอดได้เลย ในขณะที่ตัวเองเหมือนเริ่มจากศูนย์ ทำให้รู้สึกว่าการเรียนตอนนั้นต้องพยายามเป็นอย่างมาก เพราะต้องตัดเกรดด้วยกันทั้งในภาคและนอกภาควิชา แต่พอเรียนเป็นกลุ่มใหญ่ก็มีการติวกัน ชักถามกัน จนในที่สุดก็ผ่านรอดมาได้ พอปีสุดท้ายทำวิทยานิพนธ์ มี ดร. อุดม จันทรรักษ์ศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ทำให้ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยเป็นอย่างดี ช่วงนั้นหลายแลบที่ภาควิชาทำแลบกันหามรุ่งหามค่ำ ช่วงค่ำหิวก็เดินไปโรงอาหารที่ราม่า หรือออกไปทานข้างนอกด้วยกันแล้วก็กลับมาทำแลบต่อ ทำแลบกันดึกๆดื่นๆ ค้างคืนบ้างก็บ่อย ทำให้มีอะไรที่พบเจอเล่าสู่กันฟัง ทั้งๆที่แลบก็เปิดไฟสว่างไสว ช่วงนั้นนักศึกษาเข้าเรียนระดับบัณฑิตศึกษาปีละ 6-10 กว่าคน ทำให้เป็นบรรยากาศที่ active มาก ทุกคนขยันขันแข็ง รู้หน้าที่ว่าควรจะทำตามเวลา ปริญญาโทไม่เกิน 3 ปี ซึ่งหลักสูตรตอนนั้น take course 2 ปีเต็ม อาจเริ่มทำแลบตั้งแต่ภายในปี 2 เพื่อให้จบ 2 ปีครึ่ง หรือเริ่มปี 3 หลังจบ take course ก็จะทำแลบได้ภายใน 3 ปี บรรยากาศที่เรียนช่วงนั้นสนุกมากมีรุ่นพี่และรุ่นน้องในปึกัดมารวมกันหลายคน อาจารย์ทุกท่านที่ภาควิชาและบุคคลากรในภาคก็อบอุ่นเป็นกันเอง ในที่สุดก็จบรับปริญญาโทออกมาพร้อมกัน 9 คน มหาบัณฑิตที่จบออกมาทำงานได้หลากหลายจริงๆ ตั้งแต่เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย เป็นนักวิจัยในภาครัฐ ทำงานที่เกี่ยวข้องกับบริษัทฯ เปิดร้านยา และไปจนถึงเป็นนักบินการบินไทย อันนี้คงต้องบวกรวมความสามารถเฉพาะบุคคลเพิ่มเติมด้วย

หลังจากเรียนจบปริญญาโทแล้วทำงานวิจัยอยู่ที่แล็บ 1 ปีเศษ ก็ได้บรรจุเป็นอาจารย์ที่ภาควิชา และเตรียมตัวเรียนต่อระดับปริญญาเอกที่ต่างประเทศ ซึ่งสมัยนั้นไม่เหมือนปัจจุบันที่ต้องจบปริญญาเอกและ post doc ก่อนจะรับเข้าเป็นอาจารย์ การเรียนปริญญาเอกที่ประเทศอังกฤษไม่ยากลำบากจนเกินไปก็เชื่อว่ามาจากพื้นฐานที่ถูกพุ่มพักตอนเรียนปริญญาโทที่นี่บวกกับการทำวิจัย 1 ปี หลังจากนั้นด้วย หลังจากเรียนจบกลับมาพบาก็เริ่มเปลี่ยนไปเมื่อเป็นอาจารย์เต็มตัวรับผิดชอบด้านการเรียนการสอนและงานวิจัย เริ่มต้องขอทุนใหญ่เองทำงานวิจัยและต้องทำให้สำเร็จตามเวลา ผลงานตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติเป็นตัววัดที่สำคัญเป็นผลงานของภาควิชาและคณะ และเพื่อใช้ในการขอตำแหน่งวิชาการ นอกจากการทำวิจัยแล้วการเปลี่ยนแปลงด้านการเรียนการสอนก็จะต้องมีการปรับปรุง จนต่อมาเป็นประธานหลักสูตรปริญญาโทและ ปริญญาเอก

ตามลำดับ มีการปรับปรุงหลักสูตร ที่จะต้องทำให้หลักสูตรกระชับขึ้น มีการประเมินหลักสูตรตามวงรอบ ซึ่งคราวนี้ก็ต้องเข้ามามีบทบาทหลังจากที่เคยเป็นผู้เรียนมาเป็นผู้ดูแลหลักสูตร

ปัจจุบันนี้มารับบทบาทหัวหน้าภาควิชาที่จะต้องทำให้ภาควิชาก้าวไปข้างหน้าต่อไปในสถานะการเปลี่ยนแปลงตามสังคมโลกที่อย่างน้อยก็เริ่มเห็นว่าจำนวนนักศึกษาที่เขาเรียนในระดับอุดมศึกษาและบัณฑิตศึกษาลดลงอย่างต่อเนื่อง

ในช่วงหลายสิบปีที่อยู่ที่ภาควิชาฯ อย่างน้อย 5 วันต่อสัปดาห์ที่เดินทางไปกลับและใช้ชีวิตที่ภาควิชาเภสัชวิทยา ซึ่งอย่างที่หลายคนใช้คำว่า “บ้านหลังที่ 2” ที่มีความผูกพัน ก็ดูเป็นจริงเช่นนั้น

รองศาสตราจารย์ ดร. ดาราวรรณ ปิ่นทอง

ความทรงจำและรำลึกถึง ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ปี 2526 เป็นปีที่ ข้าพเจ้า สุพีชา วิทยเลิศปัญญา (ขณะนั้นใช้นามสกุลเดิม สิริวิโรธกุล) เข้ามาเป็นนิสิตปริญญาโท หลักสูตรเภสัชวิทยา ของภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เหตุที่เลือกเรียนสาขานี้เพราะขณะศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาฯ ข้าพเจ้าชอบวิชานี้มาก มีความสนใจและอยากรู้เกี่ยวกับศาสตร์การออกฤทธิ์ของยาเมื่อได้เข้ามาศึกษาต่อในสาขาที่ชอบและสนใจ ในสถาบันแห่งนี้ที่นับว่ามีชื่อเสียงในการผลิตนิสิตสาขาเภสัชวิทยาได้ดีที่สุด จึงเป็นความภาคภูมิใจอย่างยิ่งของข้าพเจ้า และหลักสูตรยังให้ทุนแก่ข้าพเจ้าอีกด้วย ขณะเรียนรายวิชาต่างๆข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองได้รับความรู้มากมาย ในเชิงลึกจากครูอาจารย์ทุกท่าน ทุกรายวิชาที่ได้เรียนเหมือนเป็นความรู้ใหม่เหมือนได้เปิดโลกทัศน์อันใหม่ ข้าพเจ้าได้รับการฝึกฝนบ่มเพาะให้เป็นคนที่รู้จักค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ฝึกให้เป็นคนที่มีนิสัยใฝ่รู้ กล้าแสดงออก กล้านำเสนอ รู้จักการแบ่งปันความรู้ อีกทั้งรุ่นที่เรียนร่วมกันในรหัส 2526 นี้ เป็นรุ่นที่รักกันมาก สนุกกัน มีการแบ่งปันความรู้กัน ช่วยแก้ปัญหาในการเรียนของกันและกัน มีการปรับทุกข์สุขไม่ใช่เฉพาะเรื่องการเรียนนับเป็นความทรงจำที่ดีมากที่ไม่สามารถลืมได้ข้าพเจ้าได้รับการฝึกฝนให้รับผิดชอบตนเอง รู้จักการทำวิจัยเป็น คิดเป็นแก้ปัญหาเป็นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์คือท่านอาจารย์ ดร.อุดม จันทารักษ์ศรี อาจารย์มีความเมตตาต่อศิษย์ทุกคน เสมอกันอาจารย์รักในความเป็นครู ถ่ายทอดความรู้อย่างไม่ปิดกั้น สิ่งเกิดได้จากทุกครั้งที่อาจารย์ได้อภิปรายความรู้กับลูกศิษย์ในโครงการวิทยานิพนธ์อาจารย์จะมีความสุขมากๆ ข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะลืมพระคุณของอาจารย์ไปได้ที่ให้ทั้งความรู้ ความรักความเมตตา จนข้าพเจ้าสามารถจบเป็นมหาบัณฑิต และยังได้รับความกรุณาจากอาจารย์ในการแนะนำให้ได้ประกอบวิชาชีพ อาจารย์ในสาขานี้ที่ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาฯ ความทรงจำและความรำลึกถึงคุณอาจารย์ และหลักสูตร ของภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จึงมีคุณค่าแก่ข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก มิสามารถจะลบเลือนไปจากดวงจิตของข้าพเจ้าได้

ด้วยความรักและระลึกถึงตลอดกาล

สุพีชา วิทยเลิศปัญญา (ศิษย์เก่ารุ่น 2526)

ชื่อ นางวิภา แม้นธนาวงศ์ลิน เกิด 17 ธันวาคม พ.ศ. 2501 มือถือ 0959595606
email: wiman2510@gmail.com

เข้าศึกษาปริญญาโทที่ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปี 2527

เคยทำงานที่บริษัทฮีสเอเซียติก (ประเทศไทย) จำกัด บริษัทเซอร์ริงพลาว จำกัด และ บริษัทโนวา
ติส (ประเทศไทย) จำกัด แผนกยามะเร็งปัจจุบันทำงานบริษัทของตนเอง ชื่อ วินวินเฮลธ์แคร์
คอนซัลแทนท์ จำกัด ให้คำปรึกษาด้านการตลาดและขายเครื่องมือแพทย์

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. จุฬามาศ สัตยวิวัฒน์ เป็นอย่างสูงที่ได้รับเป็น
advisor ในงานวิจัยและกรุณาสับสนุนจนสามารถจบออกมาได้ และขอภัยอาจารย์ทุกท่าน ณ
ที่นี้ หากได้ทำตัวไม่เหมาะสมระหว่างที่เรียนอยู่ที่คณะฯ

เมื่อครั้งที่สอบเข้าเรียนที่คณะวิทยาศาสตร์ เนื่องด้วยจบจากคณะเภสัชจุฬาฯ จึงอยากที่จะเข้า
เรียนในมหาวิทยาลัยอื่น มหิดลเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง โดยเฉพาะที่คณะวิทยาศาสตร์ได้ขึ้น
ชื่อว่ามีอาจารย์ทรงคุณวุฒิจบจากต่างประเทศมากมาย จึงสนใจสมัคร และรู้แต่อย่างใดก็ขอให้
จบชั้นปริญญาโทให้ได้ เพราะปริญญาตรีคงจะไม่เพียงพอ เมื่อได้เข้ามาศึกษา ก็พบว่า เป็นความจริง
อย่างยิ่ง ที่คณะฯ เป็นแหล่งเรียนรู้สาขาวิชาที่มีอาจารย์เก่งและมีวิชาความรู้ที่ทันสมัย มีงานวิจัย
มากมาย ได้ยินแม้ว่าที่โรงอาหารจะมีโต๊ะทานอาหารที่อาจารย์หลายท่านมานั่งคุยแลกเปลี่ยนวิชา
กัน และทั้งแข่งกันกันทำวิจัยต่างๆ

การเรียนปริญญาโทที่คณะวิทย์นี้ได้อะไรมาหลายอย่างมากมาย และยังคงใช้ได้ทราบจนทุกวันนี้
การเรียนปริญญาโทสร้างนิสัยให้รู้จักศึกษาค้นคว้าหาคำตอบไม่รู้จัก ไม่รู้อะไรก็ค้นหาเอาจนได้
แบบวิธีการเรียนทำให้สามารถทำงานในสายวิชาชีพได้เป็นอย่างดี เพราะการทำงานในบริษัทที่เป็น
บริษัทยาที่มีการวิจัยยาใหม่ๆออกมา มีแบบวิธีวิจัยที่เราได้เรียนรู้และปฏิบัติเองในระหว่าง
เรียนเริ่มด้วย review article ต่างๆ และการเขียนงานวิจัยออกมา (การเขียน thesis) เข้าใจความ
ต้องการข้อมูลของแพทย์ที่เป็นวิทยาศาสตร์ การเรียนปริญญาโทยังช่วยให้ได้นามาสอนน้องๆ ที่
ทำงาน และลูกให้รู้จักอ่านศึกษาค้นคว้าอย่างไม่รู้จักด้วย และที่ได้มากที่สุดคือได้พัฒนาทักษะการ
ใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งดีขึ้นอย่างมากกว่าแต่ก่อนเข้าเรียน ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการทำงานใน
บริษัทข้ามชาติ การสอบวิจัยที่ได้จาก อาจารย์ ดร.อุดม จันทราชรักษ์ศรี วิจารณ์ว่าไม่ควรทำให้ใคร
เสียเวลาที่ียาวโดยเปล่าประโยชน์ที่จะมานั่งฟังงานวิจัยที่ผู้ทำวิจัยไม่เข้าใจหรือมีพื้นฐานความรู้
ที่ไม่ดีพอ ทำให้ต้องรู้คุณค่าของการเสนอผลงานอย่างรวดเร็วในเวลาและรู้จัก

จำได้ว่าพยายามเข้าเรียนทุกคาบวิชา เข้าปฏิบัติการณ์ให้ได้ทุกครั้ง ในตอนเรียนตอนเข้ากับอาจารย์
ฝาแฝดที่เพิ่งกลับจากต่างประเทศ สอนเรื่อง DNA double helix ท่านสอนเป็นภาษาอังกฤษ พูด

ไทยคงไม่ค่อยถนัด เข้าเรียนร่วมกับนักศึกษาแพทย์ของมหิดล ตัดเกรดด้วยกันในวิชาพื้นฐาน รู้ว่าการได้ A นั้นยากจริง มีแต่คนเก่งมากมาย

เมื่อตอนทำ Thesis ในยุคที่เพิ่งเริ่มมีคอมพิวเตอร์เข้ามาใหม่ๆ และมี compatible computer มากมายจากไต้หวัน เราก็ต้องหาซื้อมาใช้งานในราคา 5 ถึง 6 หมื่นบาท เป็นการลงทุนที่ไม่ค่อยเลย การวาดรูปถ่ายรูปโดยใช้คอมพิวเตอร์ก็ยังไม่ดีเหมือนปัจจุบัน การสร้างกราฟต่างๆ เป็นไปด้วยความยากลำบาก แต่มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานคอยช่วยเหลืออยู่ ก็ได้อาศัยหน่วยงานโสตทัศนศึกษาของโรงพยาบาลรามาริบัติที่อยู่ติดกัน ทำรูปภาพ กราฟพิคต่างๆถึงรอดมาได้ ขอขอบคุณมา ณ ที่นี้

สำหรับเพื่อนที่เรียนด้วยกันสมัยนั้นช่วยเหลือกันเป็นอย่างดีและก็สนิทกันมากพอควร ได้ไปมาหาสู่กันบ้างหรือได้พบโดยบังเอิญ ขอให้ทุกคน ตลอดจนคณาจารย์ของภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ทุกท่าน มีความสุข สุขภาพแข็งแรง เป็นแก่นของการศึกษาที่ก้าวหน้าและสร้างบุคคลากรที่มีคุณค่าแก่สังคมไทยตลอดไปและขอให้ภาควิชาเภสัชวิทยาเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นในศตวรรษต่อไป

รำลึกถึงภาควิชาเภสัชวิทยา

ดิฉันเข้าศึกษาระดับปริญญาโทที่ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อ พ.ศ. 2528 เหตุผลที่เลือกเรียนเภสัชวิทยาเพราะคิดว่าเป็นเรื่องใกล้ตัว อย่างน้อยก็น่าจะเป็นประโยชน์กับตนเองจำไม่ได้ว่ามีเหตุผลอื่นอีกหรือไม่ ในรุ่นมีเรียนด้วยกันทั้งหมด 3 คน และได้รู้จักเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ต่างสาขากันอีกเพราะบางรายวิชาต้องเรียนด้วยกัน นอกจากนี้ บางครั้งก็เรียนกับนิสิตแพทย์ ก็ได้บรรยากาศการเรียนที่ดี และเป็นข้อดีอย่างมาก เพราะเมื่อทำงานเป็นอาจารย์ในคณะแพทยศาสตร์ มศว. ก็ได้เจอกันอีกในฐานะเพื่อนร่วมงาน ทำให้รู้สึกคุ้นเคยและสนิทสนมกันได้ไม่ยาก

วิชาที่ต้องเรียนวิชาแรกๆ คือ cell biology และชีวเคมีทั้ง 2 วิชา lecture เป็นภาษาอังกฤษ รู้สึกทรมานมาก ตอนนั้นเรียนและทำงานไปด้วย ต้องปรับตัวอย่างหนัก จนกระทั่งมาเจอวิชาสรีรวิทยาค่อยผ่อนคลายมากขึ้น และได้ทำงานแล้ว เรียนอย่างเดียว ทุกอย่างก็ดีขึ้น เมื่อวิชาที่เป็นพื้นฐานจบแล้ว ก็ต่อด้วยวิชาของภาควิชาเภสัชวิทยา ก็ได้มีโอกาสเรียนกับอาจารย์ทุกท่านยังจำ style การสอนของอาจารย์แต่ละท่านได้ดี รวมทั้งการออกข้อสอบด้วย เคยมีคนบอกว่า อาจารย์จิววัฒน์ (รศ.ดร.จิววัฒน์ สดววงศรีวัฒน์) สอนเข้าใจง่าย แต่ข้อสอบของอาจารย์ยากมาก เพราะมักจะไม่ออกตรงๆ เหมือนที่สอน แต่ต้องประมวลความรู้มาตอบ ส่วนตัวแล้วก็เห็นด้วยเพราะข้อสอบอาจารย์เลือกตอบยาก เหมือนจะถูกทุกข้อ

หลังจากเรียนทุกวิชาหมดแล้วก็ถึงเวลาที่จะต้องทำวิจัย อาจารย์อุดม (ดร.อุดม จันทราชศรี) ได้กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาตอนแรกก็รู้สึกกังวลเพราะว่าห่างหายจากการทำ lab มานานมาก ในที่สุดก็ไม่มีปัญหาอะไรเพราะมีรุ่นพี่ คือพี่ซา (สุพี่ซา วิทยเลิศปัญญา) คอยแนะนำถ่ายทอดเทคนิคต่างๆ ให้เป็นอย่างดี งานวิจัยที่ทำเป็นเรื่องเกี่ยวกับ thalassemia นอกจากทำ lab แล้ว journal club เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่ทำให้เราได้เรียนรู้และฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างนักวิจัยหลายครั้งได้เห็นได้ฟังอาจารย์อุดมและพี่วิทยา (นายแพทย์วิทยา ต้นสุวรรณนันทน์ นักศึกษาปริญญาเอก) อภิปรายปัญหาทางวิชาการตัวเองทำหน้าที่เป็นเพียงผู้ฟังที่ดี รู้สึกประทับใจและคิดว่าจะทำอย่างไรเราถึงจะพูดคุยวิชาการกับคนอื่นเขาได้บ้าง อย่างไรก็ตามประสบการณ์ทั้งหมดที่ได้รับจากห้อง lab นี้เป็นพื้นฐานที่ดีในการทำหน้าที่เป็นอาจารย์และเป็นนักวิจัยในปัจจุบัน

ท้ายที่สุดนี้ ดิฉันขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่คณาจารย์ภาควิชาเภสัชวิทยาทุกท่านได้กรุณาอบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และประสบการณ์ต่างๆ ที่มีค่ายิ่ง และขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่เรามีโอกาสได้พบเจอและเกี่ยวพันกันที่ภาควิชาแห่งนี้ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ปัทมา ล้วนิช

50 ปีภาควิชาเภสัชวิทยา ฟังดูแล้วเหมือนจะมีความขลังและเก่าแก่ยาวนาน แต่นับไปอีกทีเราก็ได้ใช้ชีวิตในภาควิชา มาครึ่งหนึ่งของอายุภาควิชา (และอายุของตัวเอง) เลยทีเดียว ความสนุกสนาน และความเครียดที่สุดๆ ก็อยู่ที่นั่นแหละ

เริ่มต้นจากเป็นนักศึกษาปริญญาโทรหัส 32 จบเคมีมาแต่เลือกเข้ามาเรียนเภสัชวิทยา เนื่องจากสนใจเคมีแปลกๆ ของเหล็ก อาจารย์ประพิน (รศ.ดร. ประพิน วิไลรัตน์) ได้ lecture เรื่องของเหล็กว่าร่างกายเราต้องใช้เหล็กแต่ไม่มีกระบวนการที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมเหล็ก เป็น lecture ที่ปังมากๆ ทำให้เราเห็นว่านักเคมีก็น่าจะทำอะไรในสิ่งมีชีวิตได้เหมือนกัน เหมือนพรมลิติตหลังจากนั้นไม่นานนัก อาจารย์อุดม (ดร. อุดม จันทร์ารักษ์ศรี) เข้ามาประชาสัมพันธ์ภาควิชาให้กับนักศึกษาเคมีปี 4 และพูดเกี่ยวกับเหล็กในร่างกายและโรคธาลัสซีเมีย ไซแล้ว!! นี่แหละน่าจะเป็นทางของเรา ก็ตัดสินใจเข้ามาเรียนที่ภาควิชา และอาจารย์อุดมได้เมตตารับเป็นลูกศิษย์ อาจารย์ได้ให้โจทย์วิจัยว่า มียาตัวหนึ่งคือ CP20 (L1 หรือ deferiprone ตอนนี่) น่าจะมี potential ที่เป็นยาขับเหล็กตัวใหม่ได้ เราจะศึกษาอะไรกับมัน (ในสมัยนั้นข้อมูลในสัตว์ทดลองมีแค่ 3-4 papers เท่านั้น) ต้องถือว่าโจทย์วิจัยของอาจารย์ นอกจากทำให้เราได้ปริญญายังได้ให้อาชีพและชีวิตหน้าที่การงานต่อมาถึงทุกวันนี้ และยังได้ส่งผลให้กับผู้ป่วยธาลัสซีเมียที่มีชาติใช้และส่งไปยังลูกศิษย์และนักวิจัยรุ่นใหม่ๆ ต่อมา ทุกวันนี้อาจารย์อุดมเกษียณ ไปแล้วแต่อาจารย์ยังแวะเวียนมาเยี่ยมและยังให้ข้อคิดดีๆ ในการทำงาน และการดำเนินชีวิต

ชีวิตตอนเป็นนักศึกษาก็มีทั้งความสุข ความสุขและความเครียด ความเครียดก็จะเกิดจากความไม่พร้อมของระบบต่างๆ ห้องสัตว์ทดลองสวยๆ สะอาดๆ ยังไม่มี CIF ยังไม่เกิด จะหา paper ที่กี่สามวันสามคืนกว่าจะได้มา ไม่เหมือนสมัยนี้นั่งสวยๆ แล้วคลิกสามคลิกก็ได้ paper มาอ่านสบายๆ การเรียนและการทำแล็บค่อนข้างหนัก การค้างคืนในห้องแล็บก็เป็นเรื่องปกติของนักศึกษาทุกคนในสมัยนั้น แต่ความเครียดทำให้เราต้องพยายามฝ่าฟันปัญหาและอุปสรรคทั้งหลาย พอไปเรียนต่อที่ญี่ปุ่นกลับกลายเป็นว่าทุกอย่างเราทำได้แล้วผ่านมาแล้ว การเรียนปริญญาเอกจึงเป็นเรื่องไม่ยาก สามารถต่อยอดได้เรียนรู้เรื่องใหม่ๆ ทำหายโดยไม่มีปัญหา

ส่วนความสุขความสนุกก็เพราะได้พี่ๆ และเพื่อนๆ พี่โก้ พี่มิม (ลูกศิษย์อาจารย์อุดม) พี่จำ พี่อ้อย พี่อืด (พิชวิทยา ลูกศิษย์อาจารย์จุฑามาต) พี่ปู (พิชวิทยา) ก็สมัยก่อนนักศึกษาพิชวิทยากับสรีรวิทยาก็เรียนด้วยกัน นักศึกษาเภสัชวิทยา พิชวิทยา กับสรีรวิทยาจะสนิทกัน ก็ได้พี่ๆ สอนแล็บและดูแลอยู่เป็นเพื่อนค้างคืน ส่วนในรุ่นปี 32 มีเรียนกันอยู่ 2 คนกับ พี่แฉ่ว (อรัญญา) เหยียบเหงาหน่อย รุ่นถัดๆ มาสมาชิกเยอะขึ้น กุ้ง แมว (ธาริณี อินทอง) เซนต์ พี่ปล้ม พี่หนูย แล้วก็มี ปู (รศ. ดร. สุพัตตรา ปรศุพัฒนา) จำ (รศ. ดร. นพ. วีรศักดิ์) ช่างๆนี้จะสนุกสนาน ทำกิจกรรมหลายอย่างร่วมกัน บางทีค้างคืนกันในห้องแล็บพอหลังเลิกแล็บแล้วก็จะไป disco techq ได้ดินโรงแรมเอเชีย หรือบางทีหลังแล็บเราอยู่ตึก B ก็ข้ามไปเมาที่ฝั่ง Pr ห้องแล็บอาจารย์อำนวยการ ถ้าเจออาจารย์อำนวยการก็จะยาวเป็นพิเศษอาจารย์มีเรื่องเล่าเยอะ ทั้งนี้กับพี่ๆ เพื่อนๆ หลายคนก็ยังติดต่อ

ทำงานร่วมกันจนถึงทุกวันนี้ ก็ต้องขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ รวมถึงน้องๆ มา ณ ที่นี้ สำหรับชีวิตดีๆ ความทรงจำดีๆ

มาถึงตอนนี้มาอยู่ในฐานะอาจารย์ มองไปที่ลูกศิษย์ก็เหมือนกับมองตัวเองย้อนไปเมื่อ 30 ปีก่อน (บางที่นักศึกษาทำอะไรไม่ค่อยถูก ก็ย้อนคิดไปว่า ช้านน...เคยทำอะไรไปแบบนั้นหรือเปล่านะ!) พอนึกถึงอาจารย์ทุกท่านที่สอนเรา ก็รู้สึกโชคดีที่ได้อาจารย์ที่ทุ่มเทกับการเรียนการสอน อยากรับเป็นอาจารย์ที่ดีแบบนั้นบ้าง (แต่ก็ยังไม่ถึงขั้น พยายามต่อไป) ขอกราบขอบคุณอาจารย์ทุกท่าน โดยเฉพาะอาจารย์ที่ปรึกษา ดร. อุดม จันทรรักษ์ศรี ด้วยความเคารพอย่างสูงมา ณ ที่นี้

เวลาที่ผ่านไปเหมือนรวดเร็ว แต่มีเรื่องราวเกิดขึ้นมากมาย ในฐานะศิษย์เก่าของแสดงความยินดีในวาระที่ภาควิชาเภสัชวิทยาครบรอบ 50 ปี ภาควิชาฯ ได้ผลิตบุคคลากร อาจารย์และนักวิจัย ผู้เป็นกำลังสำคัญของชาติมากมาย ภาควิชาของเราต้องก้าวต่อไปบนความท้าทายของโลก และสังคมในยุค 4.0 ขอเป็นกำลังใจให้ศิษย์ปัจจุบัน และอาจารย์รุ่นน้องๆ ฝ่าฟันอุปสรรค ก้าวต่อบนความท้าทาย สืบสานปณิธานของคณะวิทยาศาสตร์และภาควิชาของเราต่อไป

รศ.ดร. นพวรรณ ภู่มาลา มอราเลส

13 เมษายน 2561

ภูมิใจที่เรียนจบปริญญาโทจาก ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มากค่ะ

ถึงแม้ว่ารายละเอียดเหตุการณ์หลายอย่างจะหายไปจากความทรงจำ เพราะช่วงเวลาที่เรียนปริญญาโทที่ภาควิชา ก็ผ่านมา 20 กว่าปีแล้ว แต่ความรู้สึกกับช่วงเวลาดังกล่าว มันไม่ได้หายไป เป็นช่วงที่ได้เรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่าง ทั้งที่เป็นงานเป็นการและที่ไม่เป็นงานไม่เป็นการ ทั้งที่มีสาระและไม่มีสาระ รวมๆแล้ว เป็นช่วงเวลาที่ดีมากๆอีกช่วงหนึ่งของชีวิต

ถ้าพยายามนึกๆ ย้อนไป 20 กว่าปีที่แล้ว ภาพเหตุการณ์ที่ผุดขึ้นมาก็มี...ตลอดทดลองแซ่เต็มอ่าง อยู่ทำ lab ตึกๆ ตึ้นๆ เทียงคีน (นอนห้อง lab บางที) นำเสนอJournal club ในห้องพักนิสิต/ห้องกินข้าว นึกย้อนไปถึงสถานที่ก็มีตึกกลม ห้องน้ำ (ส้วม...ที่ต้องป็นขึ้นไปนั่งยองๆ ยังจำได้ติดตาอยู่เลย) นึกย้อนไปถึงผู้คน ก็มีภาพอาจารย์ เพื่อนร่วมรุ่น รุ่นพี่ รุ่นน้อง พี่เลขาภาค แม่บ้านทำความสะอาด... คิดถึงค่ะ

อาจารย์ที่ภาคเภสัชวิทยา ก็เก่งระดับสุดยอดกันทั้งนั้น ดีใจที่ได้เรียนกับอาจารย์ทุกท่าน (แม้ว่าตอนนี้จะจำไม่ค่อยได้แล้วว่าเรียนอะไรไปบ้าง ก็มันนาน...มาแล้ว) ประทับใจอาจารย์ที่ปรึกษา อ. อุดม จันทราภิรักษ์ศรี มากค่ะ อาจารย์ให้คำแนะนำตลอด คอยสั่งสอน ทำให้ลูกศิษย์คนนี้รู้สึกสนุกกับการทำงานวิจัย รู้สึกว่าอาจารย์ช่าง So Smart ปลื้มค่ะ ทำ lab เหนื่อย แต่ก็สนุก lab ไม่ออก แต่ก็ทำไม่หยุด เครียดๆ... แต่สุดท้ายก็เรียนจบจนได้ ยังคิดถึง อาจารย์สุภินันท์ อาจารย์ยุพิน ที่ให้ความเป็นกันเองกับลูกศิษย์คนนี้ เรียนที่ภาควิชาเภสัชวิทยา อบอุ่นมากค่ะ ขอภัยที่ไม่สามารถเอ่ยนามอาจารย์ได้ครบทุกท่าน ยังระลึกถึงคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้สั่งสอนศิษย์มาค่ะ

นันท์ทิพ (ผอย)

9 เม.ย. 61

50 ปี เภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ ม.มหิดล แห่งความประทับใจ

ยังจดจำคำสอนของอาจารย์	ประสบการณ์การเรียนรู้อันเข้มข้น
วิชาแกร่งบทเรียนเกี่ยวจำทน	ต้องอดทนอ่านจนจำขึ้นใจ
ผมยังรักประทับใจไม่มีเสื่อม	อีกทั้งเพื่อนพี่และน้องช่วยกันไข
เรียนจบแล้วกลับทำงานเจริญใจ	แสนดีใจได้มาเรียนแห่งนี้เอย

ในปี พ.ศ. 2542 ก้าวที่สองของการเรียนในมหาวิทยาลัยในระดับบัณฑิตศึกษา หลังจากจบปริญญาตรี สัตวแพทยศาสตรบัณฑิตและทำงานรับราชการได้ 2 ปีก็มีโอกาสได้ไปศึกษาต่อ มีคำถามในใจตอนนั้นมากมายว่าจะเรียนต่อที่ไหนดี ที่เรียนจบแล้วสามารถนำความรู้ที่ได้มาทำประโยชน์ให้กับหน่วยงานต้นสังกัดในด้านการวิจัยและพัฒนาสมุนไพร ขณะนั้นคำว่า “ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล” เป็นชื่อแรกที่ลอยมาในใจ เนื่องจากว่ามีรุ่นพี่หลายๆคนที่เคยจบจากที่ภาควิชานี้และทำงานได้อย่างมีกระบวนการคิดที่นำองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ อาทิในด้านชีวเคมี สรีรวิทยาและพิษวิทยา มาประกอบกับการวิจัยและพัฒนาด้านเภสัชวิทยาได้อย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับภารกิจของหน่วยงาน แต่กระนั้นก็มีอีกกระแสหนึ่งว่า ขึ้นชื่อภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ ม. มหิดลแล้วนั้น แสนจะเรียนหนัก จบยาก สอบวิทยานิพนธ์ก็ยากมาก ความคิดจะเลือกเรียนที่นี่ก็ชะงักไปสักหลายวัน กลับมาทบทวนดูใหม่ ก็รู้ว่าในการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยอื่นๆนั้น ก็มีความยากของแต่ละแห่งที่แตกต่างกันไป สุดท้ายก็เหมือนโชคชะตาลิขิตให้เลือกมาสอบเข้าและได้เรียนที่ภาควิชานี้อย่างเต็มเต็งและทำหายตั้งแต่วันแรกที่ย่างก้าวมาที่ภาควิชาเภสัชวิทยา ณ ตึก B และตึก PR ของคณะฯ

ช่วงระยะเวลาการเรียนที่ภาควิชาฯ 3 ปีแรก ได้เรียนรู้พื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์อันเข้มข้นและซับซ้อน พร้อมกับการสอบที่แสนจะยากถ้าไม่อ่านและทบทวนให้เข้าใจ อีกทั้งเมื่อได้เข้ามาเรียนในหลักสูตรของภาควิชา ทางคณาจารย์ได้สอนวิชาความรู้ทางเภสัชวิทยาตั้งแต่ว่าพื้นฐานจนกระทั่งเภสัชวิทยาในระบบต่างๆของร่างกายอย่างครบถ้วนผ่านการสอนที่ต้องกลับไปอ่านและค้นคว้าเพิ่มเติมจากนานาคำถามหลังเรียนในแต่ละคาบวิชา ความยากและมากมายของเนื้อหาทำให้ต้องอ่านคิดหลายรอบด้วยตัวเองและการแบ่งปันความเข้าใจกับเพื่อนรุ่นพี่ที่เรียนด้วยกันการได้กลับไปถามอาจารย์ในส่วนที่ไม่เข้าใจก็ช่วยให้กระจ่างมากขึ้น ผ่านไปปีที่ 3 ทางภาควิชาฯมีโปรแกรมการเรียนผ่านจากปริญญาโทไปยังปริญญาเอก เหมือนโอกาสที่ดีผ่านเข้ามาเลยได้เข้าเรียนหลักสูตรนี้และผ่านการสอบที่ยากและหนักที่สุด ทั้งการสอบประมวลความรู้แบบเขียนบรรยายและตอบคำถามในการนำเสนอ ชีวิตการเรียนในเนื้อหาผ่านไป การทำวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอกก็ยากอีกแบบหนึ่ง ต้องค้นคว้า นำเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ ทำการวิจัยวิเคราะห์ผล ทำรูปเล่ม สอบป้องกันวิทยานิพนธ์และดีพิมพ์จนกระทั่งเรียนจบในหลักสูตร ปริญญา

คุณฐิบัณฑิต (สาขาเภสัชวิทยา) ในปี พ.ศ. 2549 ปัจจุบันกลับมาทำงานวิจัยและทดสอบใน
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ทำงานและแก้ไขปัญหาโดยได้จากประสบการณ์ในการเรียนที่
ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทย์ ม.มหิดล ลูกศิษย์คนหนึ่งคนนี้ยังรำลึกนึกถึงอาจารย์ทุกท่านที่
ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ดีใจและภูมิใจที่ได้เป็นนักศึกษาของภาควิชาเภสัชวิทยา คณะ
วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

มาสเกียรติ บุญฤทธิ
รหัสนักศึกษา 4236691 SCPM/D

รศ. ดร. ภก. ศุภโชค มั่งมุล

ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะเภสัชศาสตร์ ม.มหิดล

หลังจากจบปริญญาตรี และทำงานที่โรงพยาบาลได้เพียงสองปี ก็ลาออกมาศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ซึ่งได้เลือกเข้าศึกษาที่ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ ม.มหิดล ในระหว่างที่ศึกษาต่อآنัน ถึงแม้จะเรียนหนัก แต่ก็ไม่รู้ลึกรึเครียด เนื่องจากบรรยากาศภายในภาควิชาเป็นกันเอง ทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และทุกๆ ปี ทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักศึกษา รวมถึงศิษย์เก่า จะพากันไปเที่ยวพักผ่อน ทำกิจกรรมร่วมกัน ทำให้ได้รู้จัก ทั้งรุ่นพี่ รุ่นน้อง ทุกๆ คน

ตอนเรียนกับคณาจารย์ที่ภาควิชาเภสัชวิทยา มีความรู้สึกที่อาจารย์มีความรู้ความเข้าใจในวิชาที่สอน รู้สึกทั้งทางด้านวิชาการและวิจัย ซึ่งสถานที่แห่งนี้ไม่ใช่ผลิตแต่นักวิชาการเท่านั้น แต่จะผลิตนักวิชาการที่มีความสามารถในการทำวิจัย ทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่จากงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ที่ตัวเองทำ ทั้งนี้ อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และอาจารย์ประจำภาควิชา มีความเอาใจใส่ดูแลนักศึกษาเป็นอย่างดี

หัวข้อวิทยานิพนธ์ที่ทำชื่อ The effects of G protein activators, mastoparan and compound 48/80, on serotonin secretion and phospholipase D activity in human platelets ทำให้กระผมได้รู้จักคำว่า “G protein หรือ โปรตีน จี” และคำดังกล่าวนี้ ก็เป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้กระผมได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก และกลับมาเป็นอาจารย์เพื่อถ่ายทอดความรู้ดังกล่าวให้กับนักศึกษา ดังเช่นที่คณาจารย์ประจำภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ ได้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ตนเองในช่วงที่เป็นนักศึกษา

สุดท้ายนี้ กระผมขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้สั่งสอนและให้ความรู้แก่กระผม จนสามารถจบการศึกษาระดับปริญญาโท และกระผมภูมิใจมากที่สุดที่ได้เป็นศิษย์เก่า ณ ที่แห่งนี้

ในวาระครบรอบ ๕๐ ปีภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ขอกล่าวบทความสั้นๆ รำลึกถึงภาควิชา ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณคณาจารย์ผู้สอนภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลทุกท่าน ที่ได้มอบศิลปวิทยาการทางด้านเภสัชวิทยา จนสามารถนำไปประกอบอาชีพจนทุกวันนี้การปูพื้นฐานความรู้ที่แน่นเนื่องมาจากการสอบ qualifying examination เป็นการสอบที่ได้ประมวลความรู้ทั้งหมดที่ได้เรียนมาเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในทางคลินิกความรู้ที่ได้รับจากคณาจารย์ทุกท่านสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ คือ สัญญา ๓ (กามสัญญา โครจรสัญญา มรณสัญญา) เมื่อหาทรัพย์สินเงินทองมาได้ จึงนำไปทำนุบำรุงสืบทอดพระพุทธศาสนาให้ดำรงยั่งยืน เป็นสัญญาที่ ๔ (อัมมสัญญา) ได้มีโอกาสนำความรู้ที่อาจารย์ทุกท่านสอนไปถ่ายทอดวิชาเภสัชวิทยาแก่ลูกศิษย์ในสาขาวิชาต่างๆ ได้แก่ นิสิตแพทย์ นิสิตเภสัช นิสิตสหเวช และนิสิตแพทย์แผนไทย ช่วงเวลาที่เตรียมสอนก็จะนึกถึงอาจารย์ทุกท่านที่สอนหัวข้อต่างๆ หยิบเอกสารประกอบการสอนสมัยที่เรียนมาดู ส่วนใหญ่จะยังเก็บไว้อยู่ค่ะขอขอบคุณทุนการศึกษาที่ภาควิชาได้ช่วยส่งเสริมในการขอทุนจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ขอขอบคุณเพื่อนๆ รุ่นพี่ รุ่นน้อง ที่ได้ร่วมเรียนด้วยกัน และได้ให้ความช่วยเหลือกันมา โดยตลอดขอขอบคุณห้องปฏิบัติการทุกห้องที่ได้ให้โอกาสไปใช้เครื่องมือต่างๆ มีทั้งเครื่องมือสมัยเก่าที่เห็นได้ยากและสมัยใหม่ รวมทั้งสารเคมีทุกขวดอาคารสมัยที่ยังเรียนอยู่ ถึงแม้จะมีความเก่า แต่ก็มีความหลังไม่น้อยบรรยากาศร่มรื่นน่าอยู่ของคณะ ถึงแม้ว่าจะอยู่ใจกลางเมือง แต่ก็มีต้นไม้ขนาดใหญ่ที่มีอายุเก่าแก่มานาน ขอขอบคุณโรงอาหารที่คณะวิทยาศาสตร์ด้วย ที่มีร้านอาหารอร่อยมากมายและราคาถูกมากๆค่ะ

สุดท้ายนี้ ขอให้ภาควิชาเภสัชวิทยามีความเจริญก้าวหน้าในทุกๆด้าน ผลิตบับณิตที่มีคุณภาพเพื่อพัฒนางานทางด้านเภสัชวิทยายิ่งๆ ขึ้นไปค่ะ

จิตติมา เกษมสุข

ผศ. ดร. นพ. กรานต์ สุขนันท์ธระ

ถึงเวลาจะผ่านไป เป็น 10 ปี แต่ก็ยังจำได้เสมอว่าภาควิชาเภสัชวิทยาเป็นภาคที่มีบรรยากาศของความสนุกสนานเป็นกันเองระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ไปพร้อมๆ กันกับการเรียนรู้และงานวิจัย ถึงแม้ว่าจะมียามากมายให้ศึกษาทำความเข้าใจแต่ก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคในการเรียนแต่อย่างใดเนื่องจากอาจารย์หลายท่านมีความเชี่ยวชาญ อีกทั้งยังมีอาจารย์ ที่เป็นแพทย์ผู้มีส่วนประสบการณ์ในการใช้นั้นๆ โดยตรงเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ นอกจากนี้เกณฑ์การประเมินวัดผลการเรียนรู้ยังได้มาตรฐานทัดเทียมมหาวิทยาลัยในระดับสากลทำให้บุคลากรทุกคนทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่และโดยเฉพาะนักศึกษามีความภูมิใจที่จบและเดินออกมาจากภาควิชาเภสัชวิทยา

ดร. พรทิพา กอประเสริฐถาวร

เข้าศึกษาระดับปริญญาโท พ.ศ. 2548

เข้าศึกษาระดับปริญญาเอก พ.ศ. 2552

เริ่มปฏิบัติงานตำแหน่งอาจารย์ พ.ศ. 2558

ตลอดเวลามากกว่า 10 ปีที่ได้มีโอกาสได้รับการศึกษาจนเปลี่ยนสถานะเป็นอาจารย์ผู้สอน ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านของภาควิชาเภสัชวิทยาที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้แก่ลูกศิษย์ คนนี้ อีกทั้งขอขอบคุณความอนุเคราะห์และการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากนักวิทยาศาสตร์และบุคลากรสายสนับสนุน ความทรงจำดีๆ ความประทับใจมากมายที่ได้เรียนและทำกิจกรรมร่วมกับ พี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ ได้เห็นความเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาทั้งทางกายภาพและหลักสูตรเข้าสู่ ความเป็นสากล

การได้กลับมาเป็นส่วนหนึ่งของภาควิชาเภสัชวิทยาอีกครั้งในฐานะผู้ร่วมงาน มีความ มุ่งหวังในการเป็นส่วนหนึ่งในการร่วมผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและมีศักยภาพเป็นที่ต้องการของ ตลาดแรงงานและได้มีโอกาสสร้างสรรค์งานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อไป

พรทิพา กอประเสริฐถาวร

เมษายน 2561

ข้อความรำลึกถึง 50 ปี

เนื่องในวาระโอกาสที่ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ครบรอบ 50 ปี ข้าพเจ้าขอให้ภาควิชา มีความเจริญรุ่งเรือง เติบโตอย่างมั่นคง พร้อมทั้งเป็นแหล่งให้ข้อมูลความรู้ทางด้านการศึกษาวิชาการและงานวิจัยที่สำคัญของประเทศไทย และเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยสนับสนุนพัฒนาประเทศไทยให้มีความก้าวหน้าในอนาคตต่อไป

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ข้าพเจ้า ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่คอยให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในเรื่องต่างๆ และสุดท้ายขอขอบพระคุณ รศ. ดร. ยุพิน สังวรินทะ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้มอบความรู้ที่เป็นประโยชน์ และข้อคิดต่างๆ ทั้งระหว่างการศึกษาและจบการศึกษาไปแล้วซึ่งทำให้ข้าพเจ้าสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างดีที่สุด

ดร.อนุสรณ์ ธรรมพิทักษ์

สวัสดิ์พีๆ น้องๆ ชาวเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ ม.มหิดล ทุกท่านครับ

ผมชื่อทศพล จิระสมประเสริฐ (สวน) เป็นศิษย์เก่าของภาควิชาที่ได้เข้าศึกษาในระดับปริญญาโท เมื่อปีการศึกษา 2547 และสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2549 เนื่องในโอกาสที่ภาควิชาจะมีอายุครบ 50 ปี ขอแสดงความยินดีกับทุกๆ ท่าน ทั้งคณาจารย์และบุคลากรที่ได้เกษียณอายุราชการไปแล้ว คณาจารย์และบุคลากรปัจจุบัน ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน

ถ้าเปรียบอายุของภาควิชากับคนก็ถือว่าเป็นคนที่อยู่ในวัยกลางคนที่ผ่านประสบการณ์มายาวนานมาก ล้มลุกคลุกคลานมาพอสมควรว่าจะมาถึงทุกวันนี้ ผมรู้สึกภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่ครั้งหนึ่งในชีวิตได้มีโอกาสเข้าเรียนและเป็นนักศึกษาของภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งเป็นภาควิชาเภสัชวิทยาแห่งแรกของประเทศไทย อาจารย์ในภาควิชาเป็นกันเองกับนักศึกษามาก มักจะเรียกแทนตนเองเวลาคุยกันกับนักศึกษาหรือเวลาสอนในห้องเรียนว่า “พี” เสมอทำให้เกิดความสนิทสนมและไม่เกิดช่องว่างระหว่างวัยแม้ว่าอาจารย์บางท่านจะมีอายุที่สามารถเป็นพ่อและแม่ของผมได้ก็ตาม พี่ๆ บุคลากรสายสนับสนุน รวมทั้งแม่บ้านทุกคนก็น่ารักและเป็นกันเองคอยให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลืออยู่เสมอ รุ่นพี่ๆ เพื่อนๆ และรุ่นน้องๆ ก็ร่วมแรงร่วมใจกันทำกิจกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมสัมมนาประจำปีของภาควิชา งานทำบุญภาควิชา งานกีฬาและงานปีใหม่ของคณะและภาควิชา การวิจัย ช่วยเหลือกันในการเรียนคอยถามไถ่สารทุกข์สุกดิบกันอยู่เสมอ เราทุกคนอยู่ด้วยกันเหมือนครอบครัวใหญ่ที่ชื่อว่าครอบครัว “เภสัชวิทยา” ภาควิชานี้เป็นภาควิชาที่มีความพร้อมในทุกๆ ด้านทั้งบุคลากร หลักสูตรการเรียนการสอน เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำวิจัย เป็นภาควิชาที่ผลิตบุคลากรทางสาขาเภสัชวิทยาออกไปรับใช้สังคมในทุกภาคส่วนทั้งงานราชการ รัฐวิสาหกิจ บริษัทเอกชนและอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ถ้าจะกล่าวถึงว่าอาจารย์สาขาเภสัชวิทยาที่ทำงานสอนด้านเภสัชวิทยาในคณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และคณะวิชาอื่นๆ ที่มีสาขาเภสัชวิทยาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยมากกว่า 80% นั้นเป็นศิษย์เก่าของภาควิชาก็คงจะไม่เกินความจริงแต่อย่างใด สุดท้ายนี้ขอแสดงความยินดีที่ภาควิชามีอายุเท่ากับกึ่งศตวรรษแล้วและขอให้ภาควิชามีความก้าวหน้าและยืนอยู่คู่สังคมในการผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางสาขาวิชาเภสัชวิทยาต่อไป

ทศพล จิระสมประเสริฐ (สวน)

รหัสนักศึกษา 4736490 SCPM/D

ชื่อ-สกุล ผศ.ดร.นิภาพรณ มะลิซ้อน

ที่ทำงาน สาขาเภสัชวิทยา สถานวิทยาศาสตร์พรีคลินิก คณะแพทยศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์
99 หมู่ 18 อาคารคุณากร ถนนพหลโยธิน ต.คลองหนึ่ง อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี 12120

ดิฉันเข้าเรียนในระดับปริญญาเอก ที่ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อปี พ.ศ.2547 ค่ะ ก่อนที่จะสมัครเข้าเรียนที่นี่ ดิฉันคิดแล้ว คิดอีก เนื่องจากได้ยินชื่อเสียงของภาควิชาที่มานาน ในเรื่องหลักสูตรนานาชาติที่เข้มข้น ยาก โหด หิน สุดๆ แต่ในทางกลับกัน ดิฉันกลับเห็นนักศึกษาที่จบจากภาควิชาเป็นผู้รอบรู้ในเรื่องเภสัชวิทยา เป็นอย่างดี ทั้งเรื่องวิชาการและงานวิจัย รวมทั้งเป็นผู้ที่มีความอดทนสูงมาก เรียกว่า “ครบเครื่อง” ค่ะ

เมื่อเข้าเรียนที่นี่ วิชาแรกที่เจอคือ วิชา cell biology เรียนตอนซัมเมอร์ เล็กเซอร์ ภาษาอังกฤษ รู้สึกว่าตัวเองโชคดีที่ได้เรียนวิชานี้ เนื่องจากเป็นวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ที่สำคัญมากและทำให้เราเข้าใจวิชาวิทยาศาสตร์อื่นๆ ได้ง่ายขึ้น จบมาหลายปี ยังจำภาพที่ตัวเองนั่งเรียนกับอาจารย์แต่ละท่านได้เป็นอย่างดี และ “ติ๊กกลม” คือจุดเริ่มต้นของทุกคนในคณะวิทย์

ดิฉันรู้สึกประทับใจในเรื่องการเรียนการสอนของภาควิชาหลายๆ ประทับใจทุกสิ่งอย่างค่ะ ประทับใจในความเมตตาของครูบาอาจารย์ที่นี่ ประทับใจตั้งแต่วันที่มาสัมภาษณ์แล้วค่ะ อาจารย์ทุกท่านใจดี มีเมตตา ทำงานตลอดเวลาและคิดถึงลูกศิษย์เสมอๆ รู้สึกว่าเราโชคดีมากที่ได้เข้ามาเรียนที่นี่

บุคลากรที่นี่น่ารักทุกคน ไม่ว่าเราจะติดต่อเรื่องอะไร พี่ๆ จะรีบดำเนินการให้เราทันใจจนแล้วเสร็จ เห็นพี่ๆ ทำงานหนัก กลับบ้านค่ำทุกวัน เรียกว่าทำงาน “อึด” พอๆ กับอาจารย์เลยทีเดียว ประทับใจใน พี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ ที่เรียนที่นี่ทุกคนและพวกเขายังช่วยเหลือเกื้อกูลกันจนถึงทุกวันนี้

กราบขอบพระคุณครูบาอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทางเภสัชวิทยา ให้ ดิฉันรู้สึกโชคดีและภูมิใจมากที่ได้ชื่อว่าเราเป็น “ศิษย์เก่า” ของภาควิชาที่ รักที่นี้มากค่ะ กราบขอบพระคุณครูบาอาจารย์ทุกท่านอีกครั้ง ยังระลึกถึงทุกท่านเสมอค่ะ

เรียน ท่านอาจารย์และพี่ๆ เพื่อนๆ น้องภาควิชาเภสัชวิทยาทุกคน

จับได้เข้าเรียน ป.เอก หลักสูตรเภสัชวิทยา ที่คณะวิทยาศาสตร์ ม.มหิดลนี้ ช่วงปี 2552-2557 ได้ใช้ชีวิตร่ำเรียน กิน นอนเป็นเวลา 5 ปีครึ่ง ที่ภาควิชาเป็นทั้งที่ให้ความรู้และความอบอุ่นใจเหมือนบ้านอีกหลังหนึ่ง ก่อนอื่นต้องขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ในภาควิชาทุกๆท่านที่ได้อบรม สั่งสอน ให้วิชาความรู้ ถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆมากมายแก่ลูกศิษย์คนนี้ โดยเฉพาะอาจารย์ นพวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ป.เอก ของจับเองค่ะ ได้มีโอกาสรู้จักอาจารย์มาหลายปี ตั้งแต่ก่อนมาเรียน จนมาเรียน ป.เอก ได้มีโอกาสใกล้ชิดอาจารย์ ได้รับความรู้ ประสบการณ์การทำวิจัย การเขียนวิจัยมากมาย อาจารย์ทั้งเก่งและใจดีมากๆ อาจารย์คอยสอนแนะนำ ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในทุกๆ เรื่อง ต้องขอกราบขอบพระคุณอาจารย์หลายๆเลยนะคะ อีกท่านคือ อาจารย์วรินกาญจน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ให้ความรู้ สั่งสอน คอยดูแลดีมากๆ เลยค่ะ นอกจากนี้ ยังมีอาจารย์ท่านอื่นๆ อีกที่อยากจะขอเอย่ยนาม คือ อาจารย์พรทิพย์ อาจารย์ยุพิน อาจารย์พยงค์ อาจารย์กรองทอง อาจารย์อรทัย อาจารย์สุภันท์ ซึ่งปัจจุบันแม้ท่านอาจารย์จะเกษียณราชการแล้ว แต่ทุกท่านได้เคยสอนจับในช่วงที่เรียนเอก ยังระลึกถึงอาจารย์ทุกๆท่านเสมอ จะไม่ลืมพระคุณและจะนำวิชาความรู้ที่อาจารย์ถ่ายทอดมานำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ สอนนักศึกษาต่อๆ ไปให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ค่ะ

ด้วยความเคารพรักเสมอค่ะ
ผศ. ดร. ปารณีย์ ญาติมาก (จับ)

“ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล”**คือสถานที่แห่งความทรงจำครั้งสำคัญในชีวิต**

สถานที่..ที่ดิฉันได้รับความรู้อย่างท่วมท้น จากคณาจารย์ทุกท่านที่มีความทุ่มเท ตั้งใจ เสียสละ
สถานที่..ที่ดิฉันได้ขัดเกลาทักษะในการทำงานที่ดี ได้รับแรงบันดาลใจให้ก้าวข้ามขีดจำกัดของ
ศักยภาพตนเอง

สถานที่..ที่ดิฉันได้เปิดกว้างมุมมองและรับรู้แง่มุมทัศนคติที่หลากหลาย ตลอดจนหลักธรรมในการ
ดำเนินชีวิต

สถานที่..ที่ดิฉันได้ฝึกประสบการณ์ชีวิต การทำงานร่วมกับผู้อื่น และได้รับการปลูกฝังคุณลักษณะที่
พึงมีของบัณฑิตมหาวิทยาลัยมหิดล

สถานที่..ที่ดิฉันได้พบเจอมิตรภาพ ได้รับความช่วยเหลือ ความอบอุ่น น้ำใจไมตรีและความ
ปรารถนาดี

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ บุคลากรทุกท่าน และเพื่อนพี่น้องทุกคนสำหรับทุกสิ่งที่ไม่
สามารถ ประเมินค่าได้ ดิฉันตั้งใจและภูมิใจที่ได้เป็นศิษย์ของภาควิชาเภสัชวิทยาแห่งนี้ และจะ
ระลึกถึงตลอดไป..

พรรณนารี ภิรมย์ไกรภักดิ์

นักศึกษาปริญญาโท รหัส 49

นักศึกษาปริญญาเอก รหัส 54

ช่วงก่อนจบปี 4 ปริญญาตรี เป็นช่วงหนึ่งที่ต้องเตรียมตัดสินใจเลือกเส้นทางชีวิตต่อระหว่างทำงาน กับเรียน และแม้สุดท้ายจะเลือกเรียนต่อ คำถามก็คือจะเรียนอะไร ตอนนั้นตัวเลือกในใจมี 3 สาขาวิชา เคมีอินทรีย์ ฟิสิกวิทยา และเภสัชวิทยา ซึ่งในท้ายที่สุดก็เลือกสาขาเภสัชวิทยา เพราะดูเหมือนน่าสนใจที่สุดในช่วงเวลานั้นแล้ว

แต่ชีวิตการเรียนปริญญาเอกปีแรกไม่ง่ายเลย ไม่ว่าจะด้วยปัญหาสุขภาพ หรือปัญหาครอบครัว อีกทั้งปัญหาการเงินที่เป็นอุปสรรคอย่างมากในตอนนั้น แต่สุดท้ายก็ได้เรียนต่อมาเรื่อยๆ จนถึงสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ ด้วยความช่วยเหลือของอาจารย์หลายๆ ท่านในภาควิชา โดยเฉพาะ รศ.ดร. พรทิพย์ ศุภวิไล อาจารย์ที่ปรึกษา

อยากเล่าให้ฟังว่าการเรียนเภสัชวิทยาก็เป็นความท้าทายอย่างมากสำหรับผม เพราะชีวิตนี้นอกจากคณิตศาสตร์แล้วก็แทบไม่ถนัดอะไรอีกเลย การมาเรียนในสาขาวิชาที่แตกต่างจากความถนัดส่วนตัวกลายเป็นเรื่องที่ยากมาก ยังดีที่ยังมีวิชาเภสัชจลนศาสตร์มาช่วยชีวิตได้บ้าง แต่การได้ใช้ชีวิตนักศึกษาในภาควิชานี้ก็ถือว่าสนุกและมีความสุขกับการเรียนเป็นอย่างมาก ได้รู้ในสิ่งที่ไม่เคยรู้ ได้ทำจนรู้ว่ายังมีเรื่องอีกมากที่เราทำได้ ถึงจะไม่ใช่อะไรที่ถนัดแต่ถ้าพยายามมากพอมันก็ย่อมสำเร็จได้ในสักวันหนึ่งถึงจะมีปัญหามากแค่ไหน ตราบเท่าที่ไม่ถอดใจยอมแพ้ ย่อมมีทางแก้ปัญหาได้อยู่อย่างแน่นอน

สุดท้ายอยากขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ และอาจารย์ทุกท่านที่รู้จัก สำหรับประสบการณ์ตลอดระยะเวลาที่ได้เป็นนักศึกษาในภาควิชาเภสัชวิทยา ความรู้และคำสอนต่างๆ ทั้งในบทเรียนและที่นอกจากความรู้ในบทเรียน สามารถนำมาใช้กับที่ทำงานปัจจุบันได้เป็นอย่างดี ยิ่งกับสถานการณ์โลกในขณะนี้แล้ว รู้สึกโชคดีมากที่ได้เรียนจบทั้งเคมี และเภสัชวิทยา เพราะเป็นความรู้พื้นฐานที่จำเป็นมากกับงานที่ทำอยู่ตอนนี้เลย หากวันหนึ่งข้างหน้ามีโอกาสได้ร่วมงานกับทางภาควิชาคงเป็นเรื่องที่น่ายินดีที่สุดเรื่องหนึ่งในชีวิตของผมเลยทีเดียว

At the end of my Master's study, I knew I wanted to continue with my PhD in Pharmacology, but the next biggest question was where. One of the main reasons I chose the Department of Pharmacology, Faculty of Science is the structure of the program. I could focus my full time on the research activities only without worrying about the course works. After joining the department, I was assigned to work with Pharmacogenomics laboratory headed by Assoc. Prof. Chonlaphat Sukasem. At first, it was relatively new research area for me, but, with time I had no problem understanding and performing the research work. Department of Pharmacology provided me the support to explore my individual research interest. Furthermore, for international students, Department of Pharmacology is supportive not only in our academic development, but also in different personal matters of our daily life.

I am fortunate that I was under the supervision of Assoc. Prof. Darawan Pinthong who helped me academically as well as socially. I was able to expand my network and pharmacogenomic knowledge with the collaborations with Pharmacogenomic laboratory at Ramathibodi Hospital, Bangkok. Apart from performing the academic duties, I could also participate in fun activities organized by the Department of Pharmacology making the experience much better. I enjoyed the vibrant and motivational environment towards research in the Department of Pharmacology during my four years period of stay. I still have regular contacts with the staffs at Department of Pharmacology and Pharmacogenomic lab. So, theoretically, I have never really left Department of Pharmacology and Pharmacogenomic lab. Still, happy to be a part of the Pharmacology and Pharmacogenomic family.

SadeepMedhasi
Graduated in 2017

ศิษย์เก่าปี 2556

SCPM/M น.ส. อรุณณีย์ สรรพากิจวัฒนา

ตั้งแต่ที่หนูได้เข้ามาเรียนที่ภาควิชาเภสัชวิทยา หนูรู้สึกว่ที่นี้น่าอยู่ค่ะ สภาพแวดล้อมดี โดยรวมทั้งตึก อาคาร ห้องเรียน ห้องแลป มีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยซึ่งเอื้ออำนวยต่อการเรียนและการทำแล็บค่ะ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมกับบุคลากรทุกคนในภาควิชา อาจารย์ทุกคนในภาควิชาใจดีเมื่อเวลาที่เรามีปัญหาในการเรียนก็จะมีอาจารย์ เพื่อนๆ น้องๆ คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน คอยสอนและชี้แนะแนวทางให้คำแนะนำดีๆ นอกจากนั้นสิ่งที่หนูได้จากการเรียนที่นี่ไม่ใช่แค่เพียงความรู้ในบทเรียนแต่ก็ยังมีแนวคิดระหว่างการใช้ชีวิต ซึ่งก็ทำให้หนูไม่เครียดมากและมีความสุขในการเรียน การทำแล็บ และการใช้ชีวิตหนูขอขอบคุณสิ่งทุกอย่างที่ภาควิชาเภสัชวิทยาค่ะ

5736658 SCPM/M น.ส. ทิฆัมพร เหลืองวัฒนวิไล
คำรำลึกถึงภาควิชา

มีโอกาสดำเนินเข้าไปเรียนต่อปริญญาโท ที่ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อปี พ.ศ. 2557 รู้สึกดีใจและภูมิใจมากที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของภาควิชา ในช่วงที่เรียน ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนๆ ในรุ่นเดียวกันตลอด โดยเฉพาะช่วงก่อนสอบ ที่จะนัดมาติวด้วยกันเสมอ ต้องขอบคุณทุกคนมากจริงๆ ตลอดระยะเวลาที่อยู่ที่นี่ภาคก็จะมีกิจกรรมให้ทำร่วมกันอยู่เรื่อยๆ ไม่ว่าจะเป็นงานวันลอยกระทง วันสงกรานต์ การแข่งกีฬาในช่วงปีใหม่ หรืองาน Open House ทำให้ได้เห็นถึงความสามัคคี และการให้ความร่วมมือของทุกคน ทั้งนักศึกษา อาจารย์ หรือบุคลากรอื่นๆ ในภาควิชา

เนื่องในโอกาสวันครบรอบ 50 ปีของภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ดิฉันจึงขอแสดงความยินดีและขอบคุณภาควิชา อาจารย์และบุคลากรทุกคนที่ให้ความรู้ ข้อคิด และประสบการณ์ต่างๆ ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ขอให้ภาควิชายังคงเป็นสถานที่ที่ให้ความรู้ พัฒนาและผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพแบบนี้ตลอดไปค่ะ

ทิฆัมพร เหลืองวัฒนวิไล

5736656 SCPM/M น.ส. จินดาภรณ์ จันทร์ประสิทธิ์

การเข้ามาเรียนในภาควิชาเภสัชวิทยาแห่งนี้ ทำให้ได้พบเจอสิ่งใหม่ ๆ มากมาย ทั้งด้านความรู้และสังคม ไม่ว่าจะเป็นเพื่อน ๆ พี่ ๆ และคณาจารย์ทุกท่าน

ขอขอบคุณคณาจารย์ที่คอยถ่ายทอดความรู้อย่างเต็มที่ คอยชี้แนะในเรื่องต่าง ๆ การย้ายมาอยู่ในสภาพแวดล้อมใหม่ สังคมใหม่ ต้องปรับตัวอยู่เยอะพอสมควร แม้เริ่มแรกจะรู้สึกลำบากอยู่บ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการเรียน แต่ก็ได้พบเพื่อน ๆ และพี่ ๆ ที่ดี ซึ่งคอยช่วยเหลือช่วยติว ให้คำปรึกษา และให้กำลังใจ จึงผ่านพ้นมาช่วงเวลานั้นมาได้

ทุกวันนี้ก็รู้สึก “ขอบคุณ” อยู่เสมอ

ขอบคุณภาควิชาที่นำพามาให้มาเจอกับสิ่งดีๆ ค่ะ ขอบคุณค่ะ

จินดาภรณ์, ๒๕๕๗

“สามปีที่ผมฝึกเมื่อศิษย์รักเป็นคนดีในใจศิษย์รุ่นนี้เป็นคนดีเพราะมีครู”

ตลอดระยะเวลาสามปีที่หนูอยู่ที่ภาควิชาเภสัชวิทยา หนูได้เรียนรู้ในสิ่งที่หนูรักจากอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง อาจารย์สอนให้หนูประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้เรียนมากับชีวิตจริงสอนให้รักที่จะทำงานวิจัย อีกทั้งยังสอดแทรกคุณธรรมสอนให้หนูเป็นทั้งคนเก่งและคนดีควบคู่กัน หนูอยากขอบคุณภาควิชาอาจารย์พี่ๆ น้องๆ รวมถึงพี่เจ้าหน้าที่ที่ได้ดูแลหนูเป็นอย่างดีและทำให้หนูรู้สึกเหมือนกับเป็นครอบครัวเดียวกันค่ะ หนูรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นศิษย์เก่าภาควิชาค่ะ

นางสาวศุทธิณี เมื่อกขาวผ่อง

คำรำลึก

ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2511 ซึ่งนับถึงปัจจุบันก็ครบรอบห้าสิบปีแล้ว ในระยะเวลาที่ผ่านมา ภาควิชาได้จัดเกลานักศึกษาแต่ละคนให้มีประสิทธิภาพ มีความสามารถเพื่อจะได้นำความรู้ไปใช้ได้จริงในโลกของการทำงาน ภาควิชาได้เสริมสร้างให้นักศึกษามีความแข็งแกร่งและเปิดโลกทัศน์ การได้เข้ามาอยู่ในสถานศึกษาแห่งนี้ทำให้ได้รับประสบการณ์และความรู้ใหม่มากมายที่สำคัญคือ ได้รับรู้ถึงความรักและเอาใจใส่ของอาจารย์และเพื่อนๆ ทำให้นักศึกษารู้สึกว่าที่นี่คือบ้านอีกหลังหนึ่งที่สามารถไว้วางใจได้

ด้วยรักและเคารพ

อรดา, ๒๕๕๗

สวัสดีค่ะ

ฉัญญทิพย์ค่ะ

การเรียนในภาควิชาเภสัชฯ นั้น ตอนเข้ามาแรกๆ การเรียนยังไม่ยากเท่าไร แต่พอเข้าเรียนในต้ววิชาภาคก็ยากเอาการ แต่ถ้าไม่มีเพื่อนๆ ที่เรียนร่วมกัน ช่วยกันมาก็คงทำให้ผ่านได้ยาก การเรียนในภาคนี้นี้วิชาการเข้มข้นมากจริงๆ ซึ่งทั้งหมดสามารถนำไปต่อยอดกับอาชีพในอนาคตได้ค่ะ นอกจากนี้วิชาการที่เข้มข้นแล้วกิจกรรม นันทนาการ ในภาคก็ทำให้เราผ่อนคลายและสนิทกับเพื่อนเพิ่มขึ้นด้วยค่ะ

ขอบคุณคณาจารย์ในภาค และพี่ๆ พี่ๆ อธิการทุกคนที่ทำให้ประสบการณ์การเรียน ป.โท มีค่าและสนุกค่ะ

ขอบคุณค่ะ

นภาพร สอาดพันธ์ 5638576 SCPM/D
งานครบรอบ 50 ปีภาควิชาเภสัชวิทยา

จากวันที่ได้เข้ามาเรียนปริญญาโท เมื่อ พ.ศ.2544-2547 นานเป็น 10 ปีแต่ความทรงจำดีๆ ในระหว่างเรียนอยู่ที่นี้ก็ทำให้รู้สึกว่าการกลับมาเรียนปริญญาเอก เหมือนได้กลับมาเจอครอบครัวอีกครั้ง ตั้งแต่สมัยอาจารย์ยุพินเป็นหัวหน้าภาควิชา จนถึงสมัยอาจารย์สุภินันท์ และปัจจุบันคือ อาจารย์ดาราวรรณ อาจารย์ทุกท่าน รวมถึงพี่เจ้าหน้าที่ทุกคน พี่หนิง พี่ภา พี่อ้วน มล ทุกคนที่นี่ให้ความเป็นกันเองเสมอมา คอยแนะนำและช่วยเหลือพวกเราทุกคนตลอด อาจารย์ทุกท่านน่ารักมากๆ ดูแลลูกศิษย์เหมือนเพื่อน เหมือนพี่ เหมือนเราเป็นครอบครัวเดียวกัน อยากขอบคุณสักล้านๆ ครั้งค่ะที่แม้ลูกศิษย์คนนี้จะจะมีภาระงานเยอะแยะ จนล่าช้าเอื่อยเฉื่อยไปบ้าง แต่อาจารย์ก็ไม่เคยตำหนิ แต่กลับคอยช่วย คอยเตือนและผลักดันลูกศิษย์ให้ถึงฝั่ง คอยรับฟังปัญหา ทั้งเรื่องเรียน และ เรื่องส่วนตัว ...ที่นี้จึงเป็นเหมือน "บ้าน" ที่อบอุ่นของพวกเรา และจะเป็นเช่นนั้นตลอดไป .....ขอบคุณจากหัวใจค่ะ

นภาพร สอาดพันธ์

